

વક્ત કી અહમ પુકાર

ઈમામે એહલે સુન્નત, મુજદ્દિદે દીનો મિલ્લત આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા મહોક્કિફ બરેલ્વી રદીઅલ્લાહો અન્હો કી કિતાબે ઈમાન વાલો કે ઈમાન ઓર અમલ કી હિક્કાઝત કે લિયે મઝબૂત કિલ્લે કી હૈસિયત રખતી હૈં.

ઈન કિતાબો કો અયાદા સે અયાદા ફૈલાના વક્ત કા અહમ તકઝા હૈ. લેહાઝા તમામ અહલે ખૈર હઝરાત ઈસ કામ કી તરફ તવજ્જોહ દે કર સુન્નીયત કી સહીહ ખિદમત એજામ દેને કી સઆદત હાસિલ કરૈં.

તબાઅત વ ઈશાઅત કે લિયે રાખતા કાઈમ કરૈં:-

મરકઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રઝા

પોરબંદર (ગુજરાત)

www.Markazahlesunnat.com

MARKAZ-E-AHLE SUNNAT BARAKAAT-E-RAZA

Imam Ahmad Raza Road, Porbandar (Gujarat-India)

Ph.: 0091-286-2220886

શું આ'લા હઝરત બરેલ્વી

અને મોલ્વી અશરફ અલી થાન્વી એ એકી સાથે દેવબંદ માં તા'લીમ લીધેલી?

www.Markazahlesunnat.com

હડી આજ હડી

અલ્લામા અબ્દુરસત્તાર હામદાલી "મરફૂહ"

(બરકાતી રઝવી, જૂરી)

મરકઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રઝા

પોરબંદર (ગુજરાત)

કહી અને કહી

દામન કો લિથે હાથ મેં કહેતા થા ચેહ કાલિલ
કબ તક ઈસે ધોયા કરું, લાલી નહીં જતી

શું આ'લા હજરત ઈમામ અહમદરજા
બરેલી અને મોલ્વી અશરફઅલી ધાનવી એ
દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં સાથે અભ્યાસ
કરેલો ?

આ પ્રશ્ન નો ઇતિહાસ ના પુરાવા થી જવાબ
એટલે

www.Markazahlesunnat.com

-: લેખક :-

મુનાઝિરે એહલે સુન્નાત, માહિરે રઝવીયાત
અલ્લામા અબ્દુસસતાર હમદાની "મસ્જીદ"

-: પ્રકાશક :-

મરકઝે એહલે સુન્નાત બરકાતે રઝા
ઈમામ એહમદરજા રોડ, પોરબંદર
(ગુજરાત)

સર્વ હક્ક પ્રકાશક બે આધિન છે

પુસ્તક નું નામ : “કહી અને કહી”
 લેખક : અલ્લામા અબ્દુસ્સત્તાર હમદાની “મસ્રૂફ”
 બરકાતી, નૂરી
 પ્રસ્તાવના : હઝરત સય્યદ આલે રસૂલ હસનૈન નઝમી મીયાં,
 સજ્જાદા નશી ખાનકાહે બરકાતિયા મારહરા
 મુતાહરા (યુ.પી.)
 કમ્પોઝિંગ : સમીના શેખ, નૂરી - અમદાવાદ
 પ્રકાશક : મરકઝે એહલે સુન્નત બરકાતે રઝા, ઈમામ
 અહમદરઝા રોડ, પોરબંદર - ગુજરાત
 પ્રત : ૫,૦૦૦ (પાંચ હઝાર)
 પ્રકાશન વર્ષ : સફર હિ.સ. ૧૪૨૫/એપ્રિલ - ૨૦૦૪

પુસ્તક પ્રાપ્તિસ્થાન

- (૧) કુતુબખાના અમજદિયા, ૪૨૫, મિટિયા મહલ, જામા મસ્જિદ, દિલ્હી - ૬
- (૨) ફાઝલિયા બુક ડીપો, ૪૨૨/સી, મિટિયા મહલ, જામા મસ્જિદ, દિલ્હી - ૬
- (૩) દારૂલ ઉલૂમ ગૌસે આઝમ, પોરબંદર, ગુજરાત
- (૪) રઝવી કિતાબ ઘર, મિટિયા મહલ, જામા મસ્જિદ, દિલ્હી - ૬
- (૫) બોમ્બે સ્ટેશનરી માર્ટ, લીબર્ટી રોડ, પોરબંદર
- (૬) અલ મક્તબતુલ મદીના, મહાવીર ચેમ્બર, સુન્હરી મસ્જિદ પાસે, સલાપસ રોડ, અમદાવાદ, ગુજરાત

અનુક્રમણિકા

નં.	વિષય	પેજ નં.
૧	પ્રકાશક ના બે બોલ (અરશદઅલી જીલાની બરકાતી “ જાન ” જબલપુરી)	૦૫
૨	પ્રસ્તાવના (સય્યદ આલે રસૂલ હસનૈન નઝમી મારહરવી)	૧૩
૩	ઈમામ એહમદરઝા (રદીયલ્લાહો અન્હો) ની પૈદાઈશ	૧૮
૪	મોલ્વી અશરફઅલી થાન્વી ની પૈદાઈશ	૧૯
૫	ઈમામ એહમદરઝા (રદીયલ્લાહો અન્હો) ની શિક્ષાનું સમાપન	૨૦
૬	મોલ્વી અશરફઅલી થાન્વી ની શિક્ષાનું અંત	૨૧
૭	હિ.સ. ૧૩૦૧ સુધી ની ઈમામ એહમદરઝા ની કૃતિઓ માંથી કેટલીક કૃતિઓ ના નામ	૨૩
૮	મોલ્વી અશરફઅલી થાન્વી ની માતાનું મૃત્યુ	૨૭
૯	થાન્વી સાહેબનું પોતાના પિતાના ખાટલા ના પાયા રસ્સી થી બાંધી દેવાનું કૃત્ય	૨૮
૧૦	થાન્વી સાહેબનું પોતાના ભાઈના માથા પર પેશાબ કરવું	૩૦
૧૧	થાન્વી સાહેબનું નમાઝ ની હાલતમાં આંધળા હાફિઝ સાહેબને થાપ આપવી અને ખડખડાટ હસવું	૩૪
૧૨	થાન્વી સાહેબે લોકો ને ફસાવવા માટે તસ્બીહ નું નામ “જાલ” (ગાળિયો) રાખેલ.	૩૯
૧૩	એક દરવેશ સાથે થાન્વી સાહેબ ની છેતરપિંડી	૩૯
૧૪	પોતાની પાસે ભલામણપત્ર લખાવનારાઓ સાથે થાન્વી સાહેબની છેતરપિંડી નું સામાન્ય રિવાજ	૪૦
૧૫	થાન્વી સાહેબનું નમાઝીયો ના જોડાઓનું છત ઉપર નાંખી દેવાનું પરાક્રમ	૪૪

કઠી અને કઠી

૧૬	થાન્વી સાહેબે પોતાના સાવકા મામાની દાળ ની રકાબી માં કુતરા નું ગલુડિયું નાંખી દીધું.	૪૬
૧૭	ઐતિહાસિક ગવાહી	૪૮
૧૮	જ્યારે ઈમામ એહમદરજા શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરતાં હતાં ત્યારે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદનું અસ્તિત્વ જ ન હતું	૫૧
૧૯	દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ નું ઉદ્ઘાટન	૫૨
૨૦	દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં ફારસી અને કુરઆન ના વર્ગોનું આરંભ	૫૫
૨૧	દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદના પ્રથમ મકાનનું શિલારોપણ	૫૫
૨૨	દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ને મદ્રસા ના બદલે દારૂલ ઉલૂમ નું નામ આપવા માં આવ્યું.	૫૭
૨૩	બહાર ના વિદ્યાર્થીઓ ને રહેવા માટેની હોસ્ટેલ (છાત્રાલય) નું નિર્માણ.	૫૮
૨૪	દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં રસોડા (Mess)નું આરંભ	૫૯
૨૫	વિચારવાની કાણો-પુસ્તક નું સાર એક દ્રષ્ટી માં	૬૦

સંદર્ભ ક્રિયાઓ (પુસ્તકો)

- (૧) હયાતે આ'લા હઝરત અલ્લામા ઝફરુદ્દીન બિહારી અલૈહિર્રહમા
 (૨) અશરફુસ્સવાનેહ ખ્વાજા અઝીઝુલ હસન (થાન્વીના ખાસ ખલીફા)
 (૩) હુસ્નુલ અઝીઝ " " " " " "
 (૪) અલ ઈફાદાતુલ યૌમિયા મોલ્વી અશરફઅલી થાન્વીના કર્મો અને વચનોનું સંગ્રહ
 (૫) ખાતિમતુસ્સવાનેહ ખ્વાજા અઝીઝુલ હસન
 (૬) કમાલાતે અશરફિયા મોલ્વી ઈસા ઈલાહાબાદી (થાન્વી ના ખલીફા)
 (૭) તારીખે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ મોલ્વી મહબૂબ, સલાહકાર સમિતિ દારૂલઉલૂમ દેવબંદ ની આજ્ઞા હેઠળ
 (૮) સવાનેહ કાસિમી મોલ્વી મુનાઝિર અહસન ગિલાની,
 પ્રકાશક : દારૂલઉલૂમ દેવબંદ
 (૯) તઝકિરતુલ ખલીલ મોલ્વી આશિક ઈલાહી મેરઠી

કઠી અને કઠી

પ્રકાશક ગા બે બોલ

અરશદઅલી જીલાની બરકાતી “જાન” જબલપુરી

આકા-એ-નેઅમત, દરિયા-એ-રહેમત, સરાપા ઈશકો મહોબ્બત, જ્ઞાન અને મા'રેફત ના બહોળા સમુદ્ર, ઈમામે અહલે સુન્નત, મુજદિદે દીનો મિલ્લત, મારા આકા, સરકાર આ'લા હઝરત, ઈમામ અહમદ રજા, મોહકિકે બરેલ્વી અલયહિ રહમતો રિદવાન ની જાત ઘણીજ ખુબીઓ સાથે આજે દુનિયા-એ-અહલે સુન્નત માટે અજાણ નથી. આપની જ્ઞાની અને કૌમી ખિદમતો થી ફક્ત ઈસ્લામ ના અનુયાયીઓ જ નહીં પરંતુ સમગ્ર દુનિયા તૃપ્ત થઈ રહી છે અને થતી રહેશે. (ઈન્શા અલ્લાહુર્રહમાન) નજીક ના ભૂતકાળ માં આવી કોઈ ઉજળી વ્યક્તિ દૂર દૂર સુધી નઝરે ચઢતી નથી. અહલ્મુ લિલ્લાહ..... અહલે સુન્નત ના આલિમો અને કૌમો મિલ્લત ના હમદદો એ સાબિત કરી આપ્યું છે કે આ'લા હઝરત ની જાત એટલા બધા ગુણો થી સભર છે કે આપની જેટલી પ્રશંસા કરવા માં તેટલી ઓછી છે અને શા માટે ના હોય? કે આ મદે મુજાહિદે હિન્દુસ્તાન ના સર્વે મુસલમાનો જ નહીં પરંતુ સઘળા મો'મીન વર્ગ ના ઈમાન ની ખોટા અકીદા અને ધૃષ્ટાસ્પદ માન્યતાઓ થી હિફાજત ફરમાવી અને પોતાની પૂરે પૂરી ઝિંદગી મસ્લકે હક્ક (સાચા રસ્તા) ની તરફેણ કરવા માં પસાર કરી. જ્યારે પણ દીન ના દુશ્મનો એ, રસૂલે બા-વકાર, મહેબૂબે પરવર દિગાર, શફીએ રોઝે શુમાર સલ્લલ્લાહો અલયહે વ-સલ્લમ ની વિરૂધ્ધ નાનું એવું અદબ વિરોધી વાક્ય પણ કહ્યું, તો આજે પણ ભૂતકાળ સાક્ષી છે કે આ'લા હઝરતે તેના કોઈ પણ હોદ્દા ને ધ્યાન માં ન લીધો અને કોઈ પણ પ્રકાર ના રાજકારણ વગર તેને લલકાર્યો, અને કુરઆન અને સુન્નત વડે તેના ઈમાન અને અમલ ના ભેદ ને ખુલ્લો પાડ્યો અને તેને તૌબા અને ઈસ્તિઝ્ફાર ની નસીહત ફરમાવી.

આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રજા મોહકિકે બરેલ્વી નું પાકીઝા જીવન ચરીત્ર નઝર સમક્ષ લાવવા થી એ વાત બપોર ના સુર્ય ની જેમ પ્રકાશિત થઈ જાય છે કે તેઓ એ ઉલૂમે અકલીયા અને નકલીયા ની પ્રાપ્તિ પોતા ના વાલિદે માજિદ રઈસુલ અલ્કિયા, હઝરત અલ્લામા મુફતી નકી

કહી અને કહી

અલીખાં અલયહિરહમા પાસે કરી ત્યાર પછી બીજા ઉસ્તાદો થી પણ ફેઝ મેળવ્યો અને અનેક જ્ઞાનો આપે ખુદ જ મુસ્તફા જાને રહમત સલ્લલ્લાહો અલયહે વ-સલ્લમ ની બક્ષિશ થી પ્રાપ્ત કર્યા. જેની વિસ્તૃત જાણકારી “હયાતે આ’લા હઝરત” અને “સવાનેહ આ’લા હઝરત” નામની ઉર્દૂ કિતાબો માં વણવિલી છે.

ખૈર..... હિ. સ. ૧૨૮૬ માં આપ મા’કૂલ અને મન્કૂલ જ્ઞાનો થી તરિતૂપ્ત થઈને ફક્ત ચૌદ વર્ષ ની કુમળી વયે એક આલિમ, ફાઝિલ અને મુફતી ના દરજજા થી દીન અને કૌમ ની સેવા માં પૂરે પૂરા લાગી ગયા હતા.

આ’લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા મોહકિકે બરેલ્વી જાણે કે જ્ઞાન અને વિદ્યા ના કુટતા ઝરણા સમાન અને ઈશ્કે રસૂલ ની તસ્વીર હતા. આ વાત ને અગણિત આલિમો અને મોટા મોટા ફાઝિલો એ સાચી માની છે. મશહુર દાનિશ્વરો વિદ્વાનો એ પણ આપની ઝાત ને વખાણી છે. જેમ કે ફીઝર શરીઅત કોર્ટ ઓફ પાકિસ્તાન ના મુખ્ય ન્યાયાધિશ જસ્ટિસ મિયાં મહબૂબ અહમદ આ’લા હઝરત ના ઈલ્મી મકામ અને હોદ્દા માટે ફરમાવે છે,

“ વોહ મુતજિર્મ કી હૈસિયત સે હોં તો શુઉરો બયાન ઔર અદાઓ ઝબાન કા એક દબિસ્તાને જદીદ નઝર આતે હૈં, મોહદિસ કી નઝર સે દેખેં તો ઇમામે નુવવી, ઇમામે અરકલાની, ઇમામે કુસ્તલાની ઔર ઇમામે સુયૂતી યાદ આજાતે હૈં, ફિક્હ મેં અબૂ હનીફા ઔર ઇમામે અબૂ યૂસુફ કે કરમે તવજજોહ સે કિશકોલે ફિક્હ ભરે નઝર આતે હૈં, ઇલ્મે કલામ મેં ઇમામે રઝા અબૂ મન્સૂર માલ્દિદી ઔર અશાએરા કે અઇમ્મએ વક્ત ઔર વક્તે નઝર કા નુમાઇદા હૈં, મલ્લિક ઔર ફલ્સફા કા મૈદાન ભી ઉનકી શહસવારી એ ફિક્હ સે પામાલ હૈં.”

(હવાલા : મોજલ્લા ઈમામ અહમદરઝા કોન્ફરન્સ, કરાચી-૧૯૯૨, પેજ નં. ૩૧)

કહી અને કહી

— :: અનુવાદ :: —

“ તેઓ અનુવાદક ના રૂપે હોય તો બુદ્ધિ, પ્રવચન, છટા અને ભાષા ના એક નવા બગીચા ના સ્વરૂપે નઝર આવે છે. મોહદિસ ના રૂપે જોઇએ તો ઇમામે નુવવી, ઇમામે કુસ્તલાની અને ઇમામે સુયૂતી ની યાદ આવી જાય છે, ફિક્હ માં ઇમામે અબૂ હનીફા અને ઇમામે અબૂ યૂસુફ ની નઝરે કરમ થી ચિંતન નો ખજાનો ભરેલો દેખાય છે. ઇલ્મે કલામ માં ઇમામે રઝા અબૂ મન્સૂર માલ્દિદી અને અશાએરા નાં ઇમામે વક્ત અને જોનારા સમય ના પ્રતિબિંદી છે, તર્કશાસ્ત્ર અને ફિલોસોફી ના મેદાનો પણ તેઓની ચિંતનગતિ ની ઘોડેસવારી થી ખરડાયેલા છે.”

આ’લા હઝરત ના ઈલ્મો અને ફનો માટે એટલુંજ કહી દેવું બસ છે કે તેઓ એક ખુબજ મોટા પાયા ના આલિમે દીન, સાચી સમજ આપવા વાળા મુફતી, બહોળા ઈલ્મો અને ફનો ના જાણકાર અને ચૌદમી સદી ના મુજદિદે આ’ઝમ હતા.

આ’લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા મોહકિકે બરેલ્વી અલયહિરહમતો રિદવાને ક્યારે ય રસૂલે આઝમ સલ્લલ્લાહો અલયહે વ-સલ્લમ ના દુશ્મનો ને લયક ન આપી અને આ ડાકૂઓ ને ક્યારેય ગણકાર્યા નહીં, તેથીજ દેવબંદી, વહાબી અને તબ્લીગી પંથ ના પ્રખર પેશ્વાઓ અને ચેલાઓ આ’લા હઝરત માટે જાત જાત ના ગપગોળા હાંકતા નઝરે ચડે છે. ક્યારેક આ’લા હઝરત ને કાદિયાની કહયા, તો ક્યારેક સમાજ માં ચાલતી ખોટી માન્યતાઓની જવાબદારી આપને માથે થોપી દિધી, ક્યારેક આપને “કલીલુલ-બઝાઅત” (ઓછી સમજ પૂંજવાળા) કહયા, તો ક્યારેક આ’લા હઝરત ની મહાન શક્તિયત ને બદનામ કરવા માટે મનઘડત જીવન પ્રસંગો પોતાની કિતાબો માં છાપ્યા. આવી રીતે જાત જાત ના આક્ષેપો અને જુઠાણાઓ ના ઢગ ખડકી દિધા. પણ, આપણી કૌમ ઉપર એહસાનો અને મહેરબાની કરવા વાળા આલિમો એ આવા આક્ષેપો ના ભૂતકાળ માં જડબાતોડ જવાબો આપી ને તેને રદ્દ બાતલ કરી નાખ્યા અને ફેલાઈ ચુકેલા

ખોટા પ્રચારો ના સંતોષકારક જવાબો પણ અર્પણ કર્યા. આ આક્ષેપો લગાડનારા પોતેજ હડધૂત થયા અને જહનમ ની આગ ના હક્કદાર બની ગયા અને આવું શા માટે ના હોય? કારણ કે કહેવત પ્રખ્યાત છે કે

“ આકાશ તરફ થુંકેલું પોતાના મોઢેજ આવે”

હવે, જ્યારે કોઈ રીતે વાતનું મેળ પડતું ના લાગ્યું, કોઈ માર્ગ ના જડયો કે જેના વડે આ'લા હઝરત ને બદનામ કરી શકાય, તો એક નવો પ્રચાર કરવા લાગ્યા કે “વહાબી, દેવબંદી વિચાર સરણી ની જમાઅત અને સુન્ની બરેલ્વી જમાઅત વચ્ચે અકીદાઓ અને મૂળભૂત માન્યતાઓ માં કોઈ વિવાદ નથી પણ આ તો એક વ્યક્તિગત ઝઘડો છે. હકીકત માં વાત એવી છે કે આ'લા હઝરત બરેલ્વી અને મોલ્વી અશરફઅલી થાન્વી બન્ને દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં એકી સાથે અભ્યાસ કરતા હતા. અભ્યાસકાળ દરમિયાન બન્ને વચ્ચે કોઈ વાત માં સખ્ત ઝઘડો થયો અને આ'લા હઝરત બરેલ્વી એ ગુસ્સા ના આવેશ માં થાનવી સાહેબ ઉપર કુફ્રુ નો ફત્વો લગાડી દિધો અને પોતાના જીવનકાળ ના અંત સુધી તે ફત્વા ને વળગી રહયા અને આ ઘટના જ વહાબી-દેવબંદી અને સુન્ની વચ્ચે ઝઘડાનું મૂળ અથવા શરૂઆત છે.”

વર્તમાન યુગ ના મુનાફિકો એ ઉપર વર્ણવેલ મનઘડત ઘટના નો પ્રચાર કરી ને ભોળા ભાળા મુસલમાનો ને પોતાના ફરેબની જાળ માં ફસાવી, તેમના ઈમાન અને અકીદાઓ ને બરબાદ કરી નાંખ્યા. હવે ઝરરત એ વાતની હતી કે આ અસત્ય પ્રચાર થી છુટકારો કેવી રીતે મેળવવો? અને રહમત વાળી મુસ્લિમ કૌમ ને આ ફરેબ ના માયાજાળ થી કેવી રીતે બચાવવી? અલહમ્દો લિલ્લાહ.... મઝહબે અહલે સુન્નાત ના હમદદ, ફના-ફી-રજાવન્નૂરી, ઉસ્તાદે ગિરામી વકાર, માહિરે રઝવીમ્યાત, મુનાઝીરે અહલે સુન્નાત, હઝરત અલ્લામા અબ્દુસ્સતાર હમદાની સાહેબ કિબ્લા એ કલમ ઉપાડી અને બાતિલ ફિક્કા બાળાઓના આવા ખોટા પ્રચારો અને આક્ષેપોને પોતાની કલમ ની શક્તિ થી અને ઐતિહાસિક પૂરાવાઓ થી હળાહળ જુઠાણા પૂરવાર

કરી બતાવ્યા. અલ્લાહ તઆલા તેઓને દુનિયા અને આખિરત બન્ને જહાન માં સારો બદલો અતા ફરમાવે.....આમીન

મારા મહેરબાન ઉસ્તાદ, શેરે ગુજરાત, અલ્લામા અબ્દુસ્સતાર હમદાની સાહેબ કિબ્લા એ ઈ. સ. ૧૯૯૭ માં “કયા આ'લા હઝરત બરેલ્વી ઔર મોલ્વી અશરફઅલી થાનવીને એક સાથ દેવબંદ મેં પઢા થા?” ના નામ થી ઉર્દૂ માં કિતાબ લખી અને દેશ-પરદેશ માં તેની ખૂબ મકબૂલિયત પણ થઈ.

આ કિતાબ માં તમે જાણી લેશો કે મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી અને આ'લા હઝરત નું દારૂલ ઉલૂમ માં એક સાથે અભ્યાસ કરવું તો શું આપે ક્યારેય પણ દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં અભ્યાસ જ નથી કરેલ અરે ત્યાં સુધી કે દેવબંદ ની ધરતી ઊપર પગ પણ નથી મુકયો. આ'લા હઝરત જ્યારે એક સંપૂર્ણ મુફત્તી બનીને દુનિયા માં જાણીતા અને પ્રખ્યાત થઈ રહયા હતા ત્યારે થાનવી સાહેબ બાળાવસ્થા માં ઢંગધડા વગર ના બાળપણ ના તોફાનો અને છબરડાઓ માં ડુબેલા હતા અને જ્યારે આ'લા હઝરત હિ.સ. ૧૩૦૧ માં એક મુજદ્દિદ ની હૈસિયત થી ઈસ્લામી દુનિયા ના આલિમો વચ્ચે પોતાના ઈલ્મ નું લોહું મનાવી રહયા હતા, ત્યારે માલ્વી અશરફઅલી થાન્વી એ એક મામૂલી મોલ્વી ની પદવી ગ્રહણ કરી દેવબંદ થી ફરાગત મેળવી હતી.

ટુંક માં..... આ કિતાબ વડે સર્વે ખોટા વિચારો અને જુઠા આક્ષેપો ના પડદા છિન્ન ભિન્ન થઈ જશે. જેને વહાબી, દેવબંદી, તબ્લીગ જમાઅત ના જાહિલો એ લોકો વચ્ચે વ્યવસ્થિત આયોજન હેઠળ ફેલાવ્યા છે.

ઉપર કહયું તે મુજબ આ કિતાબ ની મકબૂલિયત નો અંદાજો એ વાત ઉપર થી આવી જશે કે આ કિતાબ ની અત્યાર સુધી સીતેર હજાર (૭૦,૦૦૦) થી પણ વધારે પ્રતો વેચાણ થઈ ગઈ છે. નીચે તે ઈદારાઓ (સંસ્થા) ના નામો લખવા માં આવે છે જેઓએ આ પુણ્ય કાર્ય માં ભાગ લીધો. (જઝાહુમુલ્લાહો તઆલા ફીલ આબેરાહ)

કહી અને કહી

ક્રમ	કયા નામ થી પ્રગટ થઈ	ભાષા	ઈદારો(સંસ્થા)	સંખ્યા	પ્રકાશનવર્ષ
૧	કહી અને કહી	ઉર્દૂ	અલ મુખ્તાર પબ્લિકેશન-કરાચી	૧૩૦૦૦	૧૯૯૮
૨	કયા આ'લા હજરત...?	ઉર્દૂ	તહરીકે ફિકે રજા બોમ્બે	૨૦૦૦	૧૯૯૭
૩	કયા આ'લા હજરત...?	અંગ્રેજી	તહરીકે ફિકે રજા બોમ્બે	૧૦૦૦	૧૯૯૭
૪	કયા આ'લા હજરત...?	હિન્દી	તહરીકે ફિકે રજા બોમ્બે	૧૦૦૦	૧૯૯૯
૫	હકીકત કે આઈને મેં	ઉર્દૂ	અન્જુમને યાદે રજા દામનગીરા-કર્ણાટક	૧૦૦૦	૨૦૦૦
૬	હકીકત	ગુજરાતી	દારૂલ ઉલૂમ ગૌસે આ'જમ-પોરબંદર	૧૦૦૦	૧૯૯૮
૭	કહી અને કહી	ઉર્દૂ	અલ મુખ્તાર પબ્લિકેશન-કરાચી(પાકિસ્તાન)	૩૦૦૦૦	૧૯૯૮
૮	તારીખ કે આઈને મેં	ઉર્દૂ	મકતબતુલ મુસ્તફા બરેલી શરીફ	૧૦૦૦	૨૦૦૧
૯	કયા આ'લા હજરત...?	ઉર્દૂ	રજા એકેડમી માલે ગાંવ	૧૦૦૦	૧૯૯૮
૧૦	કયા આ'લા હજરત...?	ઉર્દૂ	સુન્ની આવાઝ નાગપૂર	૧૦૦૦	૨૦૦૦
૧૧	કહી અને કહી	ઉર્દૂ	મર્કઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રજા-પોરબંદર	૧૦૦૦	૨૦૦૨
૧૨	કહી અને કહી	ઉર્દૂ	મર્કઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રજા-પોરબંદર	૩૦૦૦	૨૦૦૩ (માર્ચ)
૧૩	કહી અને કહી	ઉર્દૂ	મર્કઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રજા-પોરબંદર	૫૦૦૦	૨૦૦૨ ઓક્ટો.
૧૪	કયા આ'લા હજરત...?	ઉર્દૂ	તહરીકે ફિકે રજા બોમ્બે	૫૦૦૦	૨૦૦૪

કહી અને કહી

ઉપરોક્ત સંસ્થાઓએ આ કિતાબ આટલી મોટી સંખ્યા માં પ્રકાશિત કરી દેશ પરદેશ માં તેની વહેંચણી કરી. તેમ છતાં આજે પણ આ કિતાબ ની માંગ ચાલુ જ છે. તેથી જ આમાં સુધારા વધારા સાથે “મરકઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રજા-પોરબંદર” તરફ થી ફરી એક વાર પ્રકાશિત કરવા માં આવી રહી છે. મર્કઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રજા એ ફક્ત છ મહીના ના ઓછા સમય માં ઘણીજ કિતાબો અરબી, ઉર્દૂ, ફારસી, હિન્દી વગેરે ભાષાઓ માં પ્રકાશિત કરીને આમ-ખાસ લોકો ની શુભેચ્છાઓ મેળવી લીધી છે અને હવે ટુંક સમય માંજ આપની સમક્ષ અમારો નવો પ્રોગ્રામ એક નવો અને અનેરો રંગ લાવશે. ઈન્શા અલ્લાહ! વ-હબીબોહુ જલ્લ જલાલહુ વ સલ્લલ્લાહો તઆલા અલયહે વ આલેહિ વ-સલ્લમ.

હું ઘણોજ અહેસાનમંદ અને શુક્રગુઝાર છું આકાએ ને'મત, ગુલે ગુલઝારે ખાનદાને બરકાત, હુઝૂર સય્યેદી, સરકાર આલે રસૂલ હસનૈન નઝમી મીયાં સાહેબ કિબ્લા દામત બરકાતોહુમુલ આલિયાહ, સજજાદા નશીન ખાનકાહે બરકાતિયા મારેહરા મુતહહેરા નો કે તેઓ એ આ કિતાબ ની પ્રસ્તાવના લખી ને તેની આધારભૂતતા અને વિશ્વસનિયતા માં ચાર ચાંદ લગાડી દિધા છે. અલ્લાહ તઆલા આપને અજરે જઝીલ અને જઝાએ જલીલે બે મસીલ અતા ફરમાવે અને આપની છત્રછાયા ને અમો સર્વે સુન્ની મુસ્લિમ સમાજ માટે દરાઝ ફરમાવે અને અમો સર્વે ને ફાયદો મેળવવા ની તાકત આપે.....આમીન.

હું દુઆ કરું છું કે અલ્લાહ તઆલા ઉસ્તાદે ગિરામી હજરત અલ્લામા અબ્દુસ્સત્તાર હમદાની સાહેબ ને અસંખ્ય ભલાઈઓ અર્પે અને આપની છત્રછાયા ને કૌમ અને સમાજ માટે લાંબા સમય સુધી કાયમ રાખે અને વહાબી, દેવબંદી ની ભ્રામક જાળથી બચાવે. સરકાર આ'લા હજરત ની ખિદમતોને ઈસ્લામી સમાજ માં ખૂબ ફેલાવો અર્પે અને તમામ મુસલમાનોં ને ફેઝયાબ અને ફાયદો ઉપાડનારા બનાવે.....આમીન

યા રબ્બલ આલમિન બે હુર્મતિન્નબીય્હીલ કરીમ અલયહે
અફદલુસ્સલાતે વત્ત તસ્લીમ

મુ. તા. ૬ - ઝિલ્કા'૬, સ. ડિ. ૧૪૨૨
અં. તા. ૨૧ - જાન્યુઆરી, ઈ. સ. ૨૦૦૦
(સોમવાર)

સગે દરબારે નૂરી

અહકર અરશદઅલી જીલાની બરકાતી ઓફિયા અન્હો

ખાદિમ : મરકઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રઝા
ઈમામ અહમદરઝા રોડ, પોરબંદર (ગુજરાત)

www.Markazahlesunnat.com

સફેદ જુહાણા ના કુરચે કુરચા

‘ગુલે ગુલઝારે ખાનદાને બરકાત, સત્યેદી સરકાર’
હઝરત શૈવદ આલે રસૂલ હસનૈન નઝમી મીવા
દામત બરકાતુહુમુલકુદસીલા
સજ્જાદા નશીન ખાનકાહે બરકાતિલા - મારેહરા મુતહહેરા.

ખાનદાને બરકાત ના ચશમો ચિરાગ, અહલે સુન્નત ના ઈમામ, દીનો
મિલ્લત ના મુજદ્દિદ, ગોસો ખ્વાજા ની કરામત, આપણા આ'લા હઝરત
ઈમામે અહમદરઝા અલયહિર્રહમતો વ રિદવાન આજના યુગ માં સચ્ચાઈ
નું સીમા ચિહ્ન, અહલે સુન્નત વ જમાઅત ની કસોટી અને ઓળખાણ,
મસલકે જમ્હૂર ના પ્રાણ છે.

ચાર વર્ષ ની વયે નાઝરા કુરઆન ખતમ, છ વર્ષ ની વયે મીલાદ નું
પ્રવચન, પોણા ચૌદ વર્ષ ની વયે માકૂલ અને મન્કૂલ સર્વે ઈલ્મો ની પૂર્ણાહુતી,
તેજ દિવસે “રઝાઅત” નો એક ફત્વો લખવો, વિવિધ પ્રકાર ના જ્ઞાનો
અને વિષયો પર આધારિત એક હઝાર (૧૦૦૦) થી પણ વધુ કિતાબોનું
સંપાદન, ઉત્તમ મુફસ્સિર, ઉચ્ચ પાયા ના મોહદ્દિસ, મહાન રૂત્બા ના ફકીહ,
નિડર મુનાઝિર, ઝાહિરી અને બાતિની ઈલ્મો ના ઈમામ, બુલંદ દરજ્જા
ના પીરે તરીકત અને સૌથી વધીને સાચા આશિકે રસૂલ. આ બધા સદગુણો
અલ્લાહ તઆલા એ જે એકજ વ્યક્તિ ને અર્પણ કર્યા, તેને અરબ અને
અજમ ના આલિમો એ “મુજદ્દિદ” ના લકબ થી નવાઝી પોતાના આકા,
મૌલા અને ઈમામ તરીકે સ્વીકાર્યા.

ઈમામ અહમદરઝા ની દૃષ્ટિ એ ઈસ્લામ નો અર્થ સીધો અને સરળ છે.
પણ આપ તે માણસનું ખંડન કરવા માં લેશમાત્ર પણ કયાસ રાખતા નથી
કેજે મઝહબ માં નવી નવી વાતો ઘડીને હકીકત ને દુષણો ના ચરણે ધરી દે
છે અને તે માણસ નું પણ ખંડન કરે છે જે કૌમની એકતા ને ખંડીત કરી તેના
ટુકડે ટુકડા કરે છે. અને ઈસ્લામી સમુદાય ને તજી નવા પંથે ચાલે છે.

હકીકત એ છે કે, ઇમામ અહમદરજા એ ન તો કોઈ નવા અકીદા ની શોધ કરી કે, ન તો કોઈ નવી માન્યતાઓ નો પાયો નાંખ્યો. અલબત્ત... તેમણે ઇસ્લામ ની જુની, અસ્લી અને મૂળભૂત માન્યતાઓ માં નવા પ્રાણ પૂર્યા. તેમણે જમાઅતે સુન્નત થી હટી ને કોઈ નવો ફિરકો નથી ઘડ્યો. તેઓની સંશોધન યુક્ત કિતાબો ચકાસી જુઓ. તેઓ તે વાત જ કહે છે જે કુરઆન અને હદીસ થી સાબિત છે. તેઓની કિતાબ અને ફત્વા નિ:શંક કુરઆન અને હદીસ ના શિક્ષણ થી ભરપૂર છે જ પણ તેમની શાએરી ને વાંચી જુઓ તો એક એક પંક્તિ “કૌસર” અને “તસ્નીમ” ના પવિત્ર જળ થી ધોએલી જણાશે. દરેક પંક્તિ કુરઆન ના અર્થ અને હદીસ ના અર્થઘટન પર જ આધારિત જોવા મળશે. તેઓ એ હંમેશા સાચી સાચી વાતો જ કરી છે. ઢાંકપીછોડા કે વધઘટ કરી નથી. તેમણે કદી એવું આચરણ નથી કર્યું કે થોડુંક બતાવવું અને થોડુંક છુપાવવું. તેમણે તેજ અકીદા અને વિચારો જ રજુ કર્યા છે કે જે દરેક યુગ માં ઇસ્લામી માન્યતાઓ રૂપે પ્રચલિત હતા. તે વાત જ કરી છે કે જે સદીઓ થી કહેવા માં આવતી હતી. તેમણે સલ્ફે-સાલેહીન ના મસલક, વિચારો અને અકીદાઓ ને નવ-જીવન અર્પણ કર્યું. તેઓ એક દિર્ઘ દષ્ટિ અને ચિંતન-મનન ધરાવનારા સમાજ પ્રણેતા પણ હતા. નિ:શંક, ઇમામ અહમદરજા પોતાના સમય ના એક અજોડ રહેબર હતા કે જેમણે કૌમ ની ઝિન્દગી માં સચ્ચાઈ ના સૌંદર્ય ના અસંખ્ય પાસાઓ ઊજળા કરી બતાવ્યા. જેમના વિચારો એ માનવજીવન ને શક્ય તેટલી સફળતા પ્રદાન કરી. જે સરળતા અત્યાર સુધી અશક્ય જણાતી હતી તેને આપે ઇસ્લામી સરહદ માં સિમિત રહી અને શક્ય કરી બતાવી.

ઇમામ અહમદરજા અલયહિર્રહમતો રિદવાન ની ખૂબી ફકત એ નથી કે તેઓ ઉલૂમે અકલિયા અને નકલિયા ના મહા વિદ્વાન હતા. એ પણ કાંઈ કમાલ નથી કે તેઓ ગણિત અને ગ્રહગતિ શાસ્ત્ર નાં અંતિમ નિષ્ણાત હતા. એ પણ કમાલ નથી કે તેઓ ઈલ્મે ફિકહ ના આકાશ ના પ્રકાશિત સૂર્ય સમાન હતા. તે પણ કમાલ નથી કે તેઓ અરબી, ફારસી ઉર્દૂ અથવા હિન્દી ના પ્રખર કવિ હતા. કમાલ તો એ છે કે તેઓ માં તે સર્વે ખૂબીઓ સંયુક્ત પણે મૌજૂદ હતી. ઉપર વર્ણવેલ ખૂબીઓ માં થી ફકત એક ખૂબી પણ, તે

ખૂબી ધારણ કરનાર માટે અન્ય સમક્ષ ઉચ્ચ, આદરણિય, માનનીય, સન્માનિય અને પ્રતિષ્ઠિત બનવા માટે નિમિત બને છે.

ઇમામ અહમદરજા અલયહિ રહમતો રિદવાન ઉપર તેઓના મુશિદે બર હક્ક, હુજૂર ખાતેમુલ અકાબિર, સચ્ચદ, શાહ આલે રસૂલ અહમદી મારેહરવી રહેમતુલ્લાહે તઆલા અલયહિ ની એવી નજરે કરમ થઈ કે તેઓ સમગ્ર વિશ્વ ની નજર માં મકબૂલ થઈ ગયા. તેઓની કલમ પોતાઓ ના માટે ગુલાબ ની પાંખડી સમાન હતી અને શત્રુઓ એટલે કે રસૂલે બરહક્ક, શહેનશાહે કૌનેન સલ્લલ્લાહો તઆલા અલયહિ વ-સલ્લમ ની શાન માં બે અદબી કરવા વાળાઓ માટે “ઝુલ્ફિકારે હૈદરી” ની વારસદાર હતી. તેઓ સત્ય શોધક, સત્ય જોનારા, સત્ય ઉચ્ચારક અને સત્ય ને પ્રિય રાખી તેને સ્વીકારનારા હતા. તેથી જ તેઓ ના સ્વભાવ માં સખ્તાઈ હતી. આપે અમુક ગુમરાહ કરવા વાળા લોકો પર સખ્તી સાથે કરેલી ટિપ્પણી અને પકડ ને અનુલક્ષી ને ડો. ઈકબાલે કહેલું કે:- “જો આ વાત વચ્ચે ના આવી હોત તો તેઓનું ઈલ્મ મિલલતે ઇસ્લામિયા માં અન્ય બાબતો ની જેમ વ્યાપક બન્યું હોત અને તેઓ નિ:શંક પોતાના સમય ના ઇમામે અબૂ હનીફા કહેવાયા હોત.”

તો જે વ્યક્તિ આવી વિશ્વ વ્યાપક ખ્યાતિ ધરાવતી હોય તેનો વિરોધ કરવો અને તેની ટીકા-ટિપ્પણી કરવી વિરોધીઓ માટે અતિ આવશ્યક બની રહે છે. ઇમામ અહમદરજા ના વિરોધીઓ તકરીર અને તેહરીર (ભાષણ અને લખાણ) ના મૈદાન માં કદી પણ ટકી શક્યા નથી. દુશ્મનોં ની દરેક દલીલ ને જ્યારે આ'લા હજરતે પોતાની કલમ રૂપી તલ્વાર થી ગાજર મૂળા ની જેમ કાપી ને રાખી દિધી, ત્યારે ઇમામ અહમદરજા ના વિરોધીઓ ની શૈતાની ટોળકી એ જુદા આક્ષેપો, અસત્ય તહોમતો અને મનઘડત જુદાણાઓ નો આશરો લીધો અને એવી વાત ફેલાવી દિધી કે ઇમામ અહમદરજા તથા લઈમુલ ઉમ્મત મોલ્વી અશરફઅલી થાન્વી દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં એક સાથે અભ્યાસ કરતા હતા અને અભ્યાસકાળ દરમ્યાન બન્ને વચ્ચે અણબનાવ થયો, જેનો બદલો લેવા ના આશય થી ઇમામ અહમદ રજા એ થાનવી સાહેબ ને “કાફિર” નો ફતવો આપી દિધો. આ વિરોધી ટોળકી ના લોકો

તે જ છે કે જેઓ એ ઇમામુલ-અબિયા, ફખ્રે મૌજૂદાત, આલિમે મા- કાના-વમા-યફૂન, મુસ્તફા જાને રહમત સલ્લલ્લાહો તઆલા અલયહે વ-સલ્લમ વિષે પણ એવી વાતો ફેલાવી હતી કે આપે ઉર્દૂ ભાષા દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ના આલિમો ના સંપર્ક માં આવવા ના કારણે જ શિખેલી. એક મશહૂર કહેવત છે કે “વિફરેલી બિલાડી થાંભલા ને નખ મારે” તેમ દેવબંદી-વહાબી-તબ્લીગી જમાઅત ના ફિરકા વાળાઓ ને નખ મારવા માટે થાંભલો મળ્યો, તો તે પણ બરેલી ના પઠાણો નો આધારસ્થંભ. ઇમામ અહમદરઝા અને અશરફઅલી યાનવી ને એક સાથે અભ્યાસ કરતા સહપાઠી હોવાની વાત ફેલાવી ને વહાબીઓ નું આ શૈતાની લશ્કર ખબર નથી શું પૂરવાર કરવા ઇચ્છે છે? અરે અક્કલ ના ઓથમીરો...! અલ્લાહ તઆલા એ શૈતાન ને પણ એક સમયે ફરિશ્તાઓ ના શિક્ષક નો દરજજો આપેલો. શૈતાને ફરિશ્તાઓને ભણાવેલા, પણ તેનું ઇલ્મ તેને ફાયદો આપી શક્યું નહીં. ફરિશ્તાઓ જેમ હતા તેમ અલ્લાહ ના તાબેદાર બંદાઓ બનીને જ રહ્યા, જ્યારે પવિત્ર ફરિશ્તાઓ નો ઉસ્તાદ શૈતાન પોતાના અહંકાર અને ઘમંડ ના કારણે મરદૂદ અને લા'નત ને લાયક બની ગયો.

આશિકે “રઝા”, મૌલાના અબ્દુસ્સત્તાર હમદાની, બરકાતી, રઝવી, નૂરી એ શૈતાની લશ્કર ને ઠેકાણે પાડી દેવાનું બીડું ઝડપ્યું છે. રઝવીયાત ના તો તેઓ નિષ્ણાત છે જ પણ સાથે સાથે દેવબંદિયત ના પણ એકસપર્ટ છે. જહન્નમી ફિરકા ની વાંધાજનક કિતાબો ના ફકરા તેઓને મોઢે યાદ છે. તેઓ જ્યારે “મીયાં કી જૂતી, મીયાં કા ચાંદ” વાળી કહેવત ની ફોર્મ્યુલા અપનાવી ને શૈતાની ટોળી ના ગુરૂ ઘંટાલો ને પબ્લિક માં નગ્ન સ્વરૂપે રજૂ કરે છે, ત્યારે એવું લાગે છે કે “ઝુલ્ફિકારે હૈદરી મ્યાન ની બહાર નિકળી આવી છે.”

આ લાંબુ નિબંધ કે જે અત્યારે આપના હાથ માં છે તે બરકાતી, રઝવી, નૂરી, ખંજરે કરેલા કટકાઓ નો નમૂનો છે. દરેક દલીલ હિમાલય પર્વત થી વધુ અટલ અને વજનદાર છે. “દુશ્મન પર દુશ્મન ની જ તલવાર થી” વાળી યુક્તિ અલ્લામા અબ્દુસ્સત્તાર હમદાની ની વિશિષ્ટતા છે. જો વિરોધીઓ માં લેશમાત્ર પણ લજજા, શરમ અને સ્વમાન હશે તો આ નિબંધ

વાંચ્યા બાદ તેઓ પોતાના મોઢે ધૂળ ચોપડે તો પણ ઓછું છે. પણ આ લોકો અબૂજહલ ની સુન્નાત નું અનુકરણ કરનારાઓ છે, જેણે મુસ્તફા જાને રહમત સલ્લલ્લાહો અલયહે વ-સલ્લમ ની નબુવ્વત ની દલીલ માંગી અને તે સમયે તેની અંધકારમય મુઠ્ઠી માં દબાયેલી કાંકરીઓ એ “કલ્મ-એ-શહાદત” પઢ્યું, તો અબૂજહલ એવું બકી ને નાઠો કે (મઆઝ-અલ્લાહ) “મુહમ્મદ” જાદુગર છે. (સલ્લલ્લાહો અલૈહે વ આલેહિ-વ-સહબેહિ-વ-સલ્લમા)

આ લોકો પણ શું કરે? કારણ કે અલ્લાહ તઆલા એ તેઓના દિલો પર મોહર લગાવી દિધી છે.

અલ્લાહ તઆલા અબ્દુસ્સત્તાર હમદાની સાહેબ ના કલમ ને દિવસ રાત બેગુણી ચૌગુણી શક્તિ અર્પે અને તેઓ આવી જ રીતે રસૂલે પાક સલ્લલ્લાહો અલૈહે વ-સલ્લમ ના દુશ્મનો ના સીના વીંધતા રહે...આમીન.

૫-શવ્વાલુલ મુકર્રમ હિ.સ. ૧૪૧૭

સય્યદ આલે રસૂલ હસનેન બરકાતી
સજ્જાદાનશીન,
આસ્તાના એ આલિયા મારેહરા મુતહહેરા
બરકાતી હાઉસ-બોમ્બે

શું આ'લા હઝરત બરેલ્વી અને અશરફઅલી થાનવી એ સાથે અભ્યાસ કરેલો હતો?

(૧) હાલમાં વહાબી-તબ્લીગી જમાઅત ના અનૂયાયીઓ લોકો ને ભરમાવવા ના આશય થી એવો બ્રામક પ્રચાર કરી રહ્યા છે કે સુન્ની વહાબી નો આ વિવાદ કોઈ મઝહબી કે સૈધ્ધાંતિક વિવાદ નથી, પણ વ્યક્તિગત અને અંગત ઝઘડા નું પરિણામ છે, અને તે ઝઘડો એ છે કે “આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદરઝા અને મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી બન્ને જણા એકી સાથે “દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ” માં અભ્યાસ કરતા હતા. અભ્યાસકાળ દરમિયાન બન્ને વચ્ચે એક દિવસ નજીવી બાબતે ઝઘડો થયો. જેના કારણે આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ ‘રઝા’ બરેલ્વી એ કોષ માં આવીને મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી અને અન્ય દેવબંદ ના આલિમો ને કુફ્ર નો ફત્વો આપી દિધો અને અભ્યાસ અધુરો છોડી દેવબંદ થી બરેલ્વી પરત ચાલ્યા ગયા. બરેલ્વી પહોંચી ગયા છતાં તેમનો ગુસ્સો ઠંડો ન થયો અને જીવન ના અંતકાળ સુધી ફત્વા ને વળગી રહ્યા.

(૨) ઉપરોક્ત માન્યતા હળાહળ આક્ષેપ, અસત્ય, ઉપજાવી કાઢેલ અને ટાઢા પહોર નું ગધું છે. તેના અસત્ય હોવા બદલ ઈતિહાસ સાક્ષી છે. હવે પછી આ વાત દેવબંદી વિચારસરણી ધરાવતા દેવબંદી વિદ્વાનો ની આધારભૂત કિતાબો ના હવાલા દ્વારા પૂરવાર કરીશું,

(૩) પહેલા આપણે આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ ‘રઝા’ મોહદિસે બરેલ્વી રદિયલ્લાહો તઆલા અન્હો નો જન્મ દિવસ જાણીએ. આપનો જન્મ ૧૦, શવ્વાલ, હિ.સ. ૧૨૭૨ ના રોજ થયેલો.

“મૌલ્વી અહમદરઝા ખાં બરેલ્વી સલ્લમહુલ્લાહો તઆલા બિન મૌલ્વી નકી અલી ખાં ઇબ્ને મૌલ્વી રઝા અલી ખાં મુતવત્તિન બરેલ્વી રોહિલખંડ, ને બ તારીખ દસ, માહ દહમ ચા'ની શવ્વાલ, બ રોઝ શબ્બા સ.હિ. ૧૨૭૨ અરસ એ દુનિયા મેં કદમ મુબારક રખા.”

હવાલો

“હયાતે આ'લા હઝરત”

લેખક:- મલેકુલ ઓલમા, હઝરત મૌલાના ઝફરુદ્દીન બિહારી
પ્રકાશક:- કાદરી બુક ડિપો - બરેલી
ભાગ-૧, પાના નં. ૧૧

(૪) મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી ની જન્મ તિથી ૫-૨બીઉસ્સાની, ૧૨૮૦ હિ.સ. છે. નીચેના ફકરા જોઈએ.

(ક):---

“ હઝરતે વાલા કી વિલાદત બા-સઆદત ૫-૨બીઉસ્સાની સ.હિ. ૧૨૮૦ કો ચહાર શબ્બા કે દિન બ વક્તે સુબ્હ સાદિક વાકેઅ હુઈ.”

હવાલો

“અશરફુસ્સવાનેહ”

લેખક:- થાનવી સાહેબ ના ખલીફા-એ-ખાસ
ખવાજા અઝીઝુલ હસન
પ્રકાશક:- મકતબા તાલીફાતે અશરફીયા, થાના ભવન
ભાગ-૧, પાના નં. ૧૬

(ખ):---

“ફરમાયા મેરા સને વિલાદત સ.હિ. ૧૨૮૦ હૈ. પાંચવી રબીઉસ્સાની બ વક્તે સુબ્હ સાદિક માદ્એ તારીખ - “કરમે અઝીમ” યા “મકરે અઝીમ” કહીયે”

કઠી અને કઠી

હવાલો

“હુસ્નુલ અમીઝ”

લેખક:- ખ્વાજા અમીઝુલ હસન

પ્રકાશક:- મકતબા તાલીફાતે અશરફીયા, થાના ભવન

જુલો :- મુઝફ્ફરનગર (યુ.પી.)

ભાગ-૧, મલ્કુઝ નં. ૧૦, પાના નં. ૧૮

(૫) ઈમામ અહમદરઝા મોહદ્દિસે બરેલ્વી એ બરેલી માં પોતાના ઘરે જ પોતાના વાલિદે માજિદ, રઈસુલ અતકિયા, અલ્લામા નકીઅલી ખાં, પોતાના દાદા હઝરત રઝાઅલી ખાં અને હઝરત મૌલાના ગુલામકાદિર બેગ પાસે થી દીની ઈલ્મ પ્રાપ્ત કર્યું અને ફક્ત ચૌદ વર્ષ ની વયે એટલે કે ૧૨૮૬ સ.હિ. માં દીની ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરી લીધું અને તે જ વર્ષે ૧૨૮૬ સ.હિ. માં જ આપ મુફ્તી તરીકે સેવા આપવા લાગ્યા.

“તમામ ઉલૂમે દરસિયા મા’કૂલ વ મલ્કૂલ સબ આપને અપને વાલિદે માજિદ સાહબ સે હાસિલ કર કે બ તારીખ ૧૪ - શાબાન સ.હિ. ૧૨૮૬ મેં ફાતિહા એ ફરાગ કિયા ઔર ઉસી દિન એક રઝાઅત કા મરથલા લિખ કર વાલિદે માજિદ કી ખિદમત મેં પેશ કિયા, જવાબ બિલ્કુલ સહીદ થા. વાલિદે માજિદ સાહબ ને ઝહને નકકાદ વ તબએ વકાઅ દેખ કર ઉસી દિન સે ફત્વા નવેસી કા કામ ઉતકે સુપુર્દ ફરમાયા.”

હવાલો

“હયાતે આ’લા હઝરત”

લેખક:- મલેકુલ ઓલમા, હઝરત મૌલાના ઝફરુદ્દીન બિહારી

પ્રકાશક:- કાદરી બુક ડિપો - બરેલી

ભાગ-૧, પાના નં. ૧૧

કઠી અને કઠી

(૬) ૧૨૮૬ સ.હિ. માં જ્યારે આ’લા હઝરત ઈમામે અહમદ ‘રઝા’ મોહદ્દિસે બરેલ્વી મુફ્તી બની ને પોતા ના ઈલ્મ નું લોહું ઈસ્લામ ના આલિમો થી મનાવી રહ્યા હતા ત્યારે મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી ની વય ફક્ત છ (૬) વર્ષ ની હતી. કારણ કે થાનવી ની પેદાઈશ ૧૨૮૦ સ.હિ. માં છે. આ પરિસ્થિતી માં બન્ને નું એક સાથે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં અભ્યાસ કરવું શક્ય જ નથી...!

(૭) મોલ્વી અશરફઅલી થાન્વી એ પંદર વર્ષ ની ઉંમર પછી અર્થાત સ.હિ. ૧૨૯૫ માં તા’લીમ મેળવવા માટે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં પ્રવેશ મેળવ્યો હતો. મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી ના જીવન-વૃતાંત પર આધારિત કિતાબ નો હવાલો અત્રે રજૂ કરેલ છે.

“અરબી કી પૂરી તકમીલ દેવબંદ હી મેં ફરમાઈ ઔર સિર્ફ ૧૯ યા ૨૦ સાલ હી કી ઉમર મેં બ ફઝલેહી તથાલા ફારિગુત-તહસીલ હો ગયે થે. મદ્રસએ દેવબંદ મેં તકરીબન પાંચ સાલ બ સિલ્સિલએ તા’લીમ રેહના હુવા. આખિર ઝિકા’દા ૧૨૯૫ સ.હિ. મેં વહાં દાખિલ હુએ ઔર શુરૂ ૧૩૦૧ સ.હિ. મેં ફારિગુત-તહસીલ હો ગયે.”

હવાલો

“અશરફુસ્વાનેહ”

લેખક:- ખ્વાજા અમીઝુલહસન

પ્રકાશક:- મકતબા તાલીફાતે અશરફીયા, થાના ભવન

ભાગ-૧, સફ્હા-૨૪, બાબ-૬

ઉપરોક્ત હવાલાઓથી પૂરવાર થયું અને તેનો અર્થ એ થયો કે ઈમામ અહમદ ‘રઝા’ મોહદ્દિસે બરેલ્વી એ પોતાના અભ્યાસ ની પૂર્ણાહુતી સ.હિ. ૧૨૮૬ માં જ્યારે કરેલી તેના નવ(૯) વર્ષ પછી મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી એ સ.હિ. ૧૨૯૫ માં દીની તા’લીમ મેળવવા ની શરૂઆત કરેલી. હવે આ સંજોગો માં બન્ને નું એકી સાથે અભ્યાસ કરવું કઈ રીતે શક્ય છે?

મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી એ સ.હિ. ૧૩૦૧ માં દીની શિક્ષણ પુરૂ કરેલું ત્યારે તેઓની વય ૨૧ વર્ષ ની હતી અને આ'લા હઝરત ઇમામ અહમદ 'રઝા' ની વય ૨૯ વર્ષ ની હતી. સ.હિ. ૧૩૦૧ માં જ્યારે મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી સાહેબ ફક્ત એક મોલ્વી બની શક્યા હતા, ત્યારે આ'લા હઝરત ઇસ્લામી દુનિયા ના આકાશ ઉપર પ્રકાશિત સૂર્ય ની જેમ ઝળહળી રહ્યા હતા. સમ્રગ વિશ્વના મહાન આલિમો એ આ'લા હઝરતની મહાનતા નો સ્વીકાર કરી આપને પોતાના પેશ્વા, મુક્તદા અને રાહનૂમા તરીકે માની લીધા હતા. સ.હિ. ૧૩૦૦ માં આ'લા હઝરત દ્વારા લખાએલ પુસ્તકો ની સંખ્યા પંચોતેર (૭૫) જેટલી હતી.

“ માહે જમાદિલ આબિર સ.હિ. ૧૩૦૦ મેં બ-ફઝલેહિ બરૈલી, બદાયું, સંબલ, રામપૂર વગૈરાને મુતફેકા તરીકા સે મસ્અલએ તફઝીલ મેં આ'લા હઝરત સે મુનાઝરા કા એ'લાન કિયા.ઉસ વક્ત તક પયહતર (૭૫) કિતાબેં તસ્નીફ ફરમા ચુકે થે.”

હવાલો

“હયાતે આ'લા હઝરત”

લેખક : - અલ્લામા ઝફરુદ્દીન બિહારી

પ્રકાશક : - કાદરી બુક ડીપો, બરૈલી

ભાગ-૧ પે.નં. ૧૨૦ અને ૧૩

ઉપરોક્ત વર્ણનીય હવાલા માં ૭૫, કિતાબો ની જે સંખ્યા છે તે સ.હિ. ૧૩૦૦ સુધી ની છે. સ.હિ. ૧૩૦૧ સુધી આ સંખ્યા ૧૦૦ (એકસૌ) કિતાબો સુધી પહોંચી શકે છે. ટુંકમાં સ.હિ. ૧૩૦૧ માં થાનવી સાહેબ ફારિગુત-તેહસીલ થઈને એક સામાન્ય મોલ્વી નું પદ જ મેળવી શક્યા હતા, ત્યારે આ'લા હઝરત ઇમામ અહમદ 'રઝા' મોહદિસે બરેલ્વી લગભગ એકસૌ જેટલી અજોડ અને અસાધારણ કિતાબો ના લેખક ની હેસિયત થી ઇસ્લામી વિશ્વ માં ખ્યાતી મેળવી ચુક્યા હતા. આ પરિસ્થિતી માં આવો ગપગોળો ચલાવવો કે આ'લા હઝરત અને થાનવી સાહેબ એકી

સાથે અભ્યાસકરતા હતા. એ ઇતિહાસ ની નક્કર હકીકત ની ઠેકડી ઉડાવવા સમાન છે. આ એક એવું જુદાણું છે જેમાં સચ્ચાઈ નો એક અંશ પણ નથી.

વાચકો ની જાણકારી માં વધારો થાય, તે હેતુસર ઇમામ અહમદરઝા મોહદિસે બરેલ્વી એ સ.હિ. ૧૩૦૧ સુધી માં લખેલી અજોડ કિતાબો પૈકી અમુક કિતાબો ના નામ અત્રે રજુ કર્યા છે.

❁ શરહે હિદાયુન-નહવ (અરબી) સ.હિ. ૧૨૮૦
(ફક્ત આઠ વર્ષ ની વયે અરબી વ્યાકરણ ની કઠીન કિતાબ ની શરહે લખી)

❁ હાશિયા મુસલ્લેમુસ-સુબૂત (અરબી) સ.હિ. ૧૨૮૨
(ફક્ત દસ વર્ષ ની નાની વયે લખેલી)

❁ અલ-ઝિલાલુલ-અન્કા-મિન-બહરે-સખકતિલ-અલ્કા (અરબી) સ.હિ. ૧૩૦૦

❁ અન-નુજૂમુસ-સવાકિબ-ફી-તખ્રીજે-અહાદિસીલ-કવાકિબ (અરબી) સ.હિ. ૧૨૮૬

❁ અતાએબુલ-અકસીર-ફી-ઇલ્મિત-તકસીર સ.હિ. ૧૨૮૭

❁ અર-રોવદુલ-બહીજ-ફી-આદાબિત-તખ્રીજ (અરબી) સ.હિ. ૧૨૮૬

❁ મૂ-ઉન-બિહાયા-ફી-આ'લામિલ-હમ્દે-વલ-હિદાયા (અરબી) સ.હિ. ૧૨૮૫

❁ અસ્સઅયુલ-મશ્કૂર-ફી-ઇખ્દાઇલ-હકિકલ-મહબૂર (અરબી) સ.હિ. ૧૨૮૦

❁ યઅબેરૂત-તાલિબ-ફી-શુયૂને-અબી-તાલિબ. (ઉર્દૂ) સ.હિ. ૧૨૮૪

❁ મતલેઉલ-કમરૈન-ફી-ઇબાનતે-સખકતિલ-ઉમરૈન (ઉર્દૂ) સ.હિ. ૧૨૮૭

- ❖ એ'તેકાદુલ-ઇજતેનાબ-ફીલ-જમીલે-વલ-મુસ્તફા-વલ-આલે-વલ-અરહાબ (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ અલ-બુશરલ-આજેલા-મિન-તોહફિલ-આજેલા (અરબી) સ.હિ. ૧૩૦૦
- ❖ નકાઉન-નચેરા-ફી-શરહિલ-જૌહરા-મુલક્કબ-બેહિન-નચેરા (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૫
- ❖ અહકામુલ-અહકામ-ફીત-તનાવુલે-મિન-યદીન-મિન-માલેહિ-હરામ (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ અન-નચેરતુલ-વદિય્યા-શરહે-જોહરતુલ-મદીઆ સ.હિ. ૧૨૯૫
- ❖ અન્ફસુલ-ફિક-ફી-ફુરબાનિલ-બકર (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ અલ-અબ્રો-એહતેરામિલ-મકાબિર (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ ઇકામતુલ-કિયામહ-અલા-તાઅનિલ-કિયામે-લે-નબીચીલ-તેહામા. (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ હુસ્નુલ-બરાઆ-ફી-તન્કીદે-હુકમિલ-જમાઆ (અરબી) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ અન્નઈમુલ-મુકીમ-ફી-ફરહતે-મૌલૂદિન-નબીચીલ-કરીમ (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ બઝલુસ્સફા-બે-અબદિલ-મુસ્તફા (ઉદ્) સ.હિ. ૧૩૦૦
- ❖ અલ-મકાલતુલ-મુસ્ફેરા-અન-એહકામિલ-બિદઅતિલ-મુકફેરા (અરબી) સ.હિ. ૧૩૦૧
- ❖ અલ-મુજમલુલ-મુસદ્દ-અન્ના-સાબલ-મુસ્તફા-મુર્તદ (અરબી, ઉદ્) સ.હિ. ૧૩૦૧
- ❖ અલ-વુર્તુલ-રદીયા-અલન-નચેરતિલ-વદીયા (અરબી) સ.હિ. ૧૨૯૫

- ❖ મદાહે-ફઝલે-રસૂલ સ.હિ. ૧૩૦૦
- ❖ ફસલુલ-કઝા-ફી-રસ્મિલ-ઇફતા (અરબી) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ અલ-તરામુલ-મઝહબ-ફીત-તઝવીજે-બેગૌરિલ-કફુ-વ-મુખાલેફિલ-મઝહબ (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ અબકરીયુલ-હસાન-ફી-ઇખબતિલ-અઝાન (અરબી) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ સવારેફુન-નિસા-ફી-હદિલ-મિન્ને-વલ-ફના (અરબી) સ.હિ. ૧૩૦૦
- ❖ લખઅતુશ-શુમ્યા-ફી-ઇશતેરાતિલ-મિન્ને-લિલ-બુમ્યા (અરબી) સ.હિ. ૧૩૦૦
- ❖ અહસનુલ-બુલૂહ-ફી-તહકીકિલ-મીલે-વલ-ઝરાએ-વલ-ફરાસિબે-વલ-ફુલૂહ (અરબી) સ.હિ. ૧૩૦૦
- ❖ મુરતજુયુલ-ઇખબાત-લે-દુઆઇલ-અમવાત (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૪
- ❖ સૈફુલ-મુસ્તફા-અલા-અદયાનિલ-ઇફતેરા (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ ફતહે-ખૈબર (ઉદ્) સ.હિ. ૧૩૦૦
- ❖ હલ્લે-ખતાઉલ-ખત (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૮
- ❖ જવાબહાએ-વુર્કા-બ-વુર્કા (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૨
- ❖ તખ્ખીહુલ-બુહાલ-બે-ઇલ્લામિલ-બાસિતિલ-મુતઆલ સ.હિ. ૧૨૯૨
- ❖ અન્નચરતુલ-રદિય્યહ-અલન-નચરતુલ-વદીયા (અરબી) સ.હિ. ૧૨૯૫
- ❖ કમરૂત-તમામ-ફી-નફીચીલ-ઝીલ્લે-અન-સચેદિલ-અનામ (ઉદ્) સ.હિ. ૧૨૯૬

કહી અને કહી

- ❁ નૂરે-અયની-ફીલ-ઇન્તેસારિલ-ઇમામ-અયની (અરબી) સ.હિ. ૧૨૮૬
- ❁ અલ-કલામુલ-બહી-ફી-તશબિહિસ-સિદ્દિકે-બિન-નબી (ઉર્દૂ) સ.હિ. ૧૨૮૭
- ❁ વજહુલ-મશૂક-બે-જલવતે-અસ્માઇસ-સિદ્દિકે-વલ-ફારૂક (ઉર્દૂ) સ.હિ. ૧૨૮૭
- ❁ નફીયુલ-ફૈય-અમ્મન-બે-નૂરેહિ-અનારા-કુલ્લા-શયઘ (ઉર્દૂ) સ.હિ. ૧૨૮૬
- ❁ અલ-મઉદુત-તનકિહિલ-મહમૂદ સ.હિ. ૧૨૮૭
- ❁ સલ્તનતુલ-મુસ્તફા-ફી-મલ્કૂતે-કુલ્લિલ-વરા (ઉર્દૂ) સ.હિ. ૧૨૮૭
- ❁ અજલાલે-જિબ્રઇલ-બે-જઅલેહિ-ખાદિમન-લિલ-મહબૂબિલ-જલીલ (ઉર્દૂ) સ.હિ. ૧૨૮૮
- ❁ હુદલ-હયરાન-ફી-નફીઇલ-ફયએ-અન-શસિલ-અકવાન (ઉર્દૂ) સ.હિ. ૧૨૮૮
- ❁ હમાઇદે-ફઝલે-રસૂલ (અરબી) સ.હિ. ૧૩૦૦
- ❁ નાઝરે-ગદા-દર-તહનિય્યતે-શાદિલ-અસરા (ઉર્દૂ) સ.હિ. ૧૩૦૦

(૮) ઉપરોક્ત કિતાબો ઉપરાંત આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ 'રઝા' મોહદિસે બરેલ્વી રદિયલ્લાહો અન્હો સ.હિ. ૧૩૦૧ સુધી માં બહોળી સંખ્યા માં હવાશી, શરાહો અને ફત્વાઓ લખી ચુકેલા. આપે સ.હિ. ૧૩૦૧ સુધી માં લખેલ અસંખ્ય ફત્વાઓ "ફતાવા-રઝવીયા-શરીફ" ના બાર (૧૨) ભાગો માં આલેખાયેલા દૃષ્ટિગોચર થાય છે. ફતાવા રઝવીયા શરીફ માં સ.હિ. ૧૩૦૧ સુધી લખેલા ફત્વાઓ પૈકી નાં એજ ફત્વાઓ છાપવા માં આવ્યા છે કે જે ફત્વાઓ મળી શક્યા છે. જે ફત્વાઓ ની અસલ કોપી કે નકલ પ્રાપ્ત નથી થઈ શકી એવા ફત્વા પ્રકાશન પામી શક્યા નથી, તેમ

કહી અને કહી

છતાં પણ "ફતાવા રઝવીયા" ના બાર ભાગો માં સ.હિ. ૧૩૦૧ સુધી ના અનેક ફત્વા આલેખાયેલા છે.

ટુંક માં એટલું જ કે જ્યારે મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી એક સામાન્ય વિદ્યાર્થી ની કક્ષા માં હતા, ત્યારે આ'લા હઝરત બરેલ્વી ઇલ્મ ના ઉછાળા મારતા સમુદ્ર ની હેસિયત થી વિશ્વ ના ટોચના આલિમો માં મશહૂર, સ્વીકૃત અને આદરણીય હતા. આવી પરિસ્થિતી માં એવું કહેવું કે મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી અને આ'લા હઝરત સાથે અભ્યાસ કરતા હતા, તે એક એવી ધૃષ્ટાસ્પદ ચેષ્ટા છે જે પ્રકાશિત સૂર્ય ને અરિસો દેખાડવા બરાબર છે.

(૧૦) સ.હિ. ૧૨૮૬ માં જ્યારે આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદરઝા મોહદિસે બરેલ્વી "મુફતી" બની ચુકેલા તે સમય દરમિયાન મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી ની વાલેદા નો ઈન્તેકાલ થએલો. તે વખતે થાનવી સાહેબ ની વય ૫/૬ વર્ષ ની હતી. વાલેદા ના અવસાન બાદ થાનવી સાહેબ ની પરવરિશ થાનવી સાહેબ ના વાલિદે કરેલી.

તે અંગે નો હવાલો અત્રે પ્રસ્તુત છે

“ હઝરતે વાલા કી ઉમ્મ અલી ગાલિબન પાંચ સાલ હી કી થી કે વાલેદા મુશફફેકા કા સાય-એ-આતેફત સર સે ઉઠ ગયા.”

હવાલો

“અશરફુસ્સવાનેહ”

લેખક:- ખ્વાજા અમીનુલહસન

પ્રકાશક:- મકતબા તાલિફાતે અશરફિયા

ભાગ-૧, ભાગ-૫, પેજ નં. ૧૮

(૧૧) મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી સાહેબ પોતાની વાલેદા ના ઈન્તેકાલ બાદ સ.હિ. ૧૨૮૬ થી સ.હિ. ૧૨૯૫ સુધી પોતાના વાલિદે ની

કહી અને કહી

દેખરેખ અને પાલન પોષણ હેઠળ હતા. સ.હિ. ૧૨૮૫ માં દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં દીની શિક્ષણ મેળવવા ગયેલા. સ.હિ. ૧૨૮૬ થી સ.હિ. ૧૨૮૫ સુધી માં એવા તોફાનો અને મસ્તીઓ કરતા હતા કે સંસ્કારી વ્યક્તિ તેઓના આવા તોફાનો વાંચી ને લજ્જા અને શરમ થી માથું ઝુકાવી લે.

થાનવી સાહેબ ના જીવન વૃતાંત ઉપર આલેખાયેલી આધારભૂત કિતાબો ના હવાલાઓ ના સૌજન્ય થી થાનવી સાહેબ ના જીવન ની અમુક ઘટનાઓ વાંચકો ની સેવા માં પ્રસ્તુત છે.

પ્રસંગ નં. ૧

મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી એ પોતાના વાલિદ ના ખાટલા ના પાયા રસ્સી થી બાંધી દીધા.

થાનવી સાહેબ પોતાના વાલેદા ના અવસાન બાદ જે તોફાની ચેષ્ટાઓ કરતા હતા, તેનું વર્ણન ગર્વ ની સાથે પોતાની મહેફીલો માં કરે છે. એક પ્રસંગ ખૂદ થાનવી સાહેબ ના શબ્દો માં રજૂ કરીએ છીએ.

“ખૂદ ફરમાતે થે કે એક દફા મુઝે કયા શરારત સુઝી કે બરસાત કા ઝમાના થા, મગર ઝૈસા કિ કભી બરસ ગયા, કભી ખુલ ગયા, મગર ચારપાઘયાં બાહિર હી બિછતી થીં, જબ બરસને લગા ચારપાઘયાં અંદર કરલીં, વાલેદા સાહેબા કા તો ઇન્તેકાલ હો ચુકા થા, બસ વાલિદ સાહેબ ઝૈર ભાઘ હી મકાન મેં રેહતે થે. તીનોં કી ચારપાઘયાં મિલી હૂઘ બિછતી થીં. એક દિન મેં ને ચુપકે સે તીનોં ચારપાઘયોં કે પાયે રસ્સી સે આપસ મેં ખૂબ કસ કર બાંધ દિયે. અબ રાત કો જો મેંહ બરસના ચુઝૂ હૂઆ, તો વાલિદ સાહેબ જિઘર સે ભી ઘસીટતે હૈં, તીનોં કી તીનોં ચારપાઘયાં એક સાથ ઘસીટતી ચલી આતી હૈં, રસ્સિયાં ખોલતે હૈં તો ખુલતી નહીં, કયુંકિ ખૂબ કસ કર બાંધી ગઘ થીં. કાટના ચાહા તો ચાફૂ નહીં મિલતા. ગર્ઝ બડી

કહી અને કહી

પરેશાની હૂઘ ઝૈર બડી મુશ્કિલ સે પાએ ખુલ સકે, ઝૈર ચારપાઘયાં અંદર લે જા સકીં. ઇસ મેં ઇતની દૈર લગી કે ખૂબ ભીગ ગઈ. વાલિદ સાહેબ બડે ખફા હુઝે કે યે કયા ના-મા'ફૂલ હરકત હૈં.”

હવાલો-૧

“અશરફુસ્સવાનેહ”

લેખક:- ખ્વાજા અઝીઝુલહસન

પ્રકાશક:- મકતબા તાલિફાતે અશરફીયા, થાના ભવન (યુ.પી.)

ભાગ-૧, બાબ-૫, પે.નં.-૨૦

હવાલો-૨

“અલ-ઇફઝાદાતુલ-યવમિયા”

થાનવી સાહેબ ના કથનો નું સંગ્રહ

પ્રકાશક:- મકતબા દાનિશ, દેવબંદ (યુ.પી.)

ભાગ-૨, કિસ્ત-૧૦, મલ્ફૂઝ - ૮૩૭, પે. નં. ૪૭૪

વર્ણનીય પ્રસંગ હિ.સ. ૧૨૮૫ પછી નો છે. તે સમય નો છે કે જ્યારે ઇમામ અહમદરઝા મોહદ્દિસે બરેલ્વી દીની તાલિમ પુરી કરીને, મહાન મુફતી ની હૈસિયત થી દીન ની ખિદમત અને કિતાબો લખવા માં વ્યસ્ત હતા અને ત્યારે થાનવી સાહેબ મસ્તીખોર તોફાની બારકસ ની જેમ પોતાના પિતાજી ના ખાટલા ના પાયા રસ્સી દ્વારા બાંધી દઈને તેને વરસાદ ના પાણી માં પલાળી નાખવા ની “શરારત” માં વ્યસ્ત હતા.

સમજ માં નથી આવતું કે થાનવી સાહેબ ના જીવન વૃતાંત ના સંપાદક ખ્વાજા અઝીઝુલહસન ઉપરોક્ત તોફાની પ્રસંગ નું વર્ણન કરીને મિલલતે ઇસ્લામિયા ને ઉચ્ચ સંસ્કાર અને સભ્યતા નો કયો પાઠ ભણાવવા ઇચ્છી

રહયા છે? વર્ણનીય પ્રસંગ દ્વારા વાંચક વર્ગ કેવા પ્રકાર નો બોધ પાઠ મેળવશે? અથવા પછી ખલીફા હોવા ના નાતે ખલીફા તરીકે ની ફરજ અદા કરવા માં આવો ઢંગધડા વગર નો પ્રસંગ પણ લખી નાંખ્યો.

ઉપરોક્ત પ્રસંગ થી વધી ને થાનવી સાહેબ ની એક આશ્ચર્યજનક અને આઘાત નો આંચકો આપનારી બાળપણ ની એક શરારત જુઓ :-

પ્રસંગ ૨

થાનવી સાહેબ નું પોતાના ભાઈ ના માથે પેશાબ કરવું

પોતાના ભાઈ ના મસ્તક ને પોતાના મુત્ર દ્વારા તરબોળ કરી નાખવા ની પોતાની ધૃષ્ટાસ્પદ ચેષ્ટા ને કોઈ પણ જાત ની લજજા કે શરમ વગર થાનવી સાહેબ પોતાની મહેફીલ માં ગર્વ સાથે વર્ણન કરી રહયા છે. થાનવી સાહેબ ના કથનો ના સંગ્રહ “અલ-ઈફાદાતુલ-યવમિયા મિનલ-ઈફદાતિલ-કૈમિયા” માં ૧૭ શલ્વાલ સ.હિ. ૧૩૫૦ ની મજલિસ ના શિર્ષક હેઠળ પોતાના ભાઈ ના માથે પેશાબ કરવા ની શરમજનક ઘટના ખૂદ થાનવી સાહેબ ના શબ્દો માં નીચે મુજબ આલેખાયલી છે. જે અક્ષરસ અત્રે રજુ કરીયે છીએ.

“ મેં એક રોઝ પૈશાબ કર રહા થા. ભાઈ સાહેબ ને આકર મેરે સર પર પૈશાબ કરના શુરૂ કર દિયા. એક રોઝ ઐસા હુવા કિ ભાઈ સાહેબ પૈશાબ કર રહે યે, મેં ને ઉનકે સર પર પૈશાબ કરના શુરૂ કર દિયા. ઇતેફાક સે ઉસ વક્ત વાલિદ સાહેબ તશરીફ લે આએ. ફરમાયા યે કયા હરકત હૈ? મેં ને ઝાઈ કિયા, એક રોઝ ઇન્હોં ને મેરે સર પર પૈશાબ કિયા થા. ભાઈ સાહેબ ને ઉસકા કા બિલ્કુલ ઇન્કાર કર દિયા. મુખ્તસર સી પીટાઇ હુઇ. ઇસ લિયે કે મેરા તો ઠા'વા હી ઠા'વા રેહ ગયા થા, સુબૂત કુઇ ન થા ઝૌર મેરે ફૈલ કા મુશાહેદા થા. ગર્ઝ, જો કિસી કો ન સુઝતી થી, વો હમ દોનોં ભાઈઓં કો સુઝતી થી.”

હવાલો

“અલ-ઈફાદાતુલ-યવમિયા”

(થાનવી સાહેબ ના કથનો નું સંગ્રહ)

પ્રકાશક : - મક્તબા દાનિશ, દેવબંદ (યુ.પી.)

ભાગ - ૨ કિસ્ત - ૧૦ મલ્કૂમ નં. ૮૩૭, પેજ નં. ૪૭૫

મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી ને દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં ઈમામ અહમદ ‘રઝા’ મોહમ્મદે બરેલ્વી અલયહિર્રહમતો રિદવાન ના સહપાઠી હોવા નું ઠુઠાણું ચલાવનારાઓ ઉપરોક્ત પ્રસંગ વાંચી મૂંગા અને મુછિત થઈ જશે. કેમકે ઉપરોક્ત ઘટના તે સમય ની છે કે જ્યારે મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી પોતાની વાલિદા ના ઈન્તેકાલ બાદ પોતાના વાલિદ ની દેખરેખ અને પાલન પોષણ હેઠળ હતા. એટલે કે હિ.સ. ૧૨૮૫ પછી ના ઘણા સમય પછી ની છે. અને તે સમયે થાનવી સાહેબ ની વય ફક્ત પાંચ વર્ષ નહીં પણ પાંચ વર્ષ થી વધુ હશે. કેમકે વર્ણનીય પ્રસંગ ની દરેક ઘટના થાનવી સાહેબે વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન કરી છે. જેમ કે અગાઉ ભાઈ સાહેબે પોતાના માથે પૈશાબ કરેલો, બદલો લેવા થાનવી સાહેબે પોતાના ભાઈ ના માથે પૈશાબ કર્યો, પૈશાબ કરતી વેળા એજ પિતાજી નું આગમન, પોતાના પિતા ના શબ્દો, પોતાના બચાવ માં થાનવી સાહેબે કરેલી રજુઆત, રજુઆત અસ્વીકૃત, પિતાજી દ્વારા થયેલી ધોલાઈ વગેરે દરેક બાબત વર્ણવી છે.

ઉપરાંત, એક મહત્વ ની અને લક્ષ ને પાત્ર બાબત એ છે કે થાનવી સાહેબે ઉપરોક્ત પ્રસંગ પોતાની ૧૭, શલ્વાલ સ.હિ. ૧૩૫૦ ની બેઠક માં વર્ણવેલ છે. સ.હિ. ૧૩૫૦ માં થાનવી સાહેબ ની ઉમર સીત્તેર વર્ષ ની હતી. જેનો અર્થ એ થયો કે ઉપરોક્ત પૈશાબ કરવા ની ઘટના થાનવી સાહેબ ને પોતાના જીવન ના સીત્તેરમા વર્ષે પણ સંપૂર્ણ પણે યાદ હતી. એ ઘટના ના દરેક પાસા, પાત્રો અને પરિણામ સંપૂર્ણ પણે યાદ હતા. હવે પ્રશ્ન એ ઉપસ્થિત થાય છે કે આ પ્રસંગ વખતે થાનવી સાહેબ ની વય કેટલી હતી?

કહી અને કહી

એ વાત તો પૂરવાર થઈ ચુકી છે કે પાંચ વર્ષ ની ઉમર ની કોઈ પણ વાત થાનવી સાહેબ ને યાદ ન હતી. ત્યાં સુધી કે થાનવી સાહેબ ને પોતાની વાલિદા નો ચહેરો પણ યાદ ન હતો. જેનો પુરાવો અત્રે પ્રસ્તુત છે.

“હજરતે વાલા ફરમાયા કરતે હૈં કિ મુઝે અપની વાલિદા સાહેબા કી સુરત-શકલ તો પૂરે તૌર સે યાદ નહીં, લેકીન જબ ખ્યાલ કરતા હૂં, તો ઇતના યાદ આતા હૈં કિ એક ચારપાઈ પર પાછળતી કી તરફ બૈઠી હૈં. બસ યે હયાતત ઝહન મેં બાકી રેહ ગઈ હૈં ઔર કુછ યાદ નહીં રહા, કચુંકિ મૈં બહોત હી છોટા થા. ચાર પાંચ સાલ કી ઉમ્મર હી કયા હોતી હૈં.”

હવાલો

“અશરફુરસવાનેહ”

લેખક:- ખ્વાજા અઝીઝુલ હસન

પ્રકાશક :- મકતબા તાલીફાતે અશરફિયા, થાનાભવન (યુ.પી.)

ભાગ - ૧ બાબ-૫ પેજ નં. ૧૮

વર્ષનીય ફકરા દ્વારા એ વાત પૂરવાર થઈ કે થાનવી સાહેબ ને પાંચ વર્ષ ની વય ની કોઈ વાત યાદ નહોતી. ત્યાં સુધી કે પોતાની વાલિદા ની શકલો-સૂરત પણ યાદ નહોતી. માં-બાપ નો ચહેરો ઔલાદ કદી પણ ભુલી શકે નહીં. ઔલાદ ને બાળપણ માં પોતાના માં-બાપ નો જોએલો ચહેરો જીવન ની અંતિમ ક્ષણો સુધી યાદ રહે છે. તેના માનસ પટ માં માં-બાપ ની છબી એવી અંકિત થઈ જાય છે કે તેને કદી વિસરી શકતો નથી. પણ થાનવી સાહેબ ને પાંચ વર્ષ ની ઉમરે પોતાની વાલિદા નો જોએલો ચહેરો પણ યાદ રહેલો નહીં. તો જ્યારે થાનવી સાહેબ ને પાંચ વર્ષ ની વયે જોએલો પોતાની સગી માં નો ચહેરો યાદ રહેલો નહીં તો અન્ય બાબતો નિ:શંક યાદ નહોતી. જેનો અર્થ એ થયો કે થાનવી સાહેબે પોતાના ભાઈ ના માથે મુત્ર-છંટકાવ ની જે ચેષ્ટા કરેલી તે વખતે થાનવી સાહેબ ની વય પાંચ વર્ષ ની હરગીઝ

કહી અને કહી

નહોતી પરંતુ પાંચ વર્ષ કરતાં વધુ હતી. પોતાના ભાઈ ના માથે “પૈશાબ ના છબછબીયા” કરવા ની ચેષ્ટા જો થાનવી સાહેબે પાંચ (૫) વર્ષ ની વયે કરી હોત તો એ ઘટના પણ થાનવી સાહેબ પોતાના વાલેદા ના ચહેરા ની જેમ ભૂલી ગયા હોત.

પણ.... આ ઘટના થાનવી સાહેબ ને પોતાની ઉમર ૭૦ વર્ષ ની થઈ એટલે કે સ.હિ. ૧૩૫૦ સુધી બરાબર યાદ હતી. ઘટના નું મુખ્ય કારણ પણ યાદ હતું. કેમકે એક દિવસ તેઓના બિરાદરે તેઓના માથે “મુત્ર ધોધ” વહેતો કરેલો, જેથી ઉશ્કેરાઈ ને બદલો લેવાની ભાવના થી થાનવી સાહેબે પોતાના ભાઈનું અનુકરણ કરીને ભાઈ સાહેબ ના માથે “મુત્ર જલ છંટકાવ” ની ચેષ્ટા કરી નાંખી, પણ હાય, હાય, કમનસીબી.....! મુખ્ય સીન વખતે જ ફાધર ની એન્ટ્રી થઈ અને થાનવી સાહેબ ના ‘ડેડી’ એ પોતાની આંખે પોતાના લખ્તે-જિગર નું પરાક્રમ જોયું. નારાઝગી વ્યક્ત કરી એટલે થાનવીજી એ પોતાના બચાવ માં પોતાના ભાઈ સાહેબ ની “સુન્નત” પર અમલ કરવાનું કારણ બતાવ્યું. પણ તે બચાવ ‘લૂલો’ પૂરવાર થયો અને પરિણામે ‘પપ્પા’ એ થાનવી સાહેબ ને ઠમઠોરી નાંખ્યા. આ સમગ્ર પ્રસંગો થાનવી સાહેબ ‘ગર્વ’ ની સાથે પોતાની મહેફિલ માં વર્ણન કરી રહ્યા છે. જેનો અર્થ એ થયો કે એ વખતે થાનવી સાહેબ ની વય પાંચ વર્ષ ની નહોતી. વયગાળા નો અંદાજો કરીએ તો પણ ઓછા માં ઓછી દસ વર્ષ ની વય હતી. એટલે અંદાજે સ.હિ. ૧૨૮૦ નો પ્રસંગ ગણી શકાય અને તે વખતે ઈમામ અહમદ રઝા મોહદિસે બરેલ્વી ને મુફતી બની ગયા ને પાંચ વર્ષ નો ગાળો પસાર થઈ ગયેલો.

અને.....! જો માની પણ લઈએ કે થાનવી સાહેબ ની વય છ વર્ષ ની જ હતી તો પણ એ પૂરવાર થશે કે સ.હિ. ૧૨૮૬ માં ઈમામ અહમદ રઝા મુફતી બની ગયેલા, ત્યારે થાનવી સાહેબ પોતાના ભાઈ ના માથે પૈશાબ કરવા જેવા ‘પરાક્રમો’ કરવા માં વ્યસ્ત હતા. આવા સંજોગો માં થાનવી સાહેબ નું ઈમામ અહમદ ‘રઝા’ મોહદિસે બરેલ્વી ના સંગાથે અભ્યાસ કરવો શક્ય જ નથી, બલકે તેવી કલ્પના કરવી પણ અશક્ય છે.

મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી એ દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં સ.હિ. ૧૨૮૫

કહી અને કહી

માં પ્રવેશ મેળવવા પૂર્વે “હાફિઝ” નો કોર્સ કરેલો. પરંતુ હાફિઝે કુરઆન થઈ જવા છતાં પણ તેઓ ના તોફાન મસ્તી સતત ચાલુ જ હતા. બલકે હાફિઝ થયા બાદ તો નમાઝ ની હાલત માં પણ તોફાની પરાક્રમો કરેલા. વાંચક વર્ગ ની સેવા માં નીચે નો હવાલો પ્રસ્તુત કરીએ છીએ જે વાંચી આ વાત ચોકખી થઈ જશે કે વહાબી-તબ્લીગી જમાઅત ના હકીમુલ ઉમ્મત કહેવાતા મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી સાહેબ કુરઆન ના હાફિઝ થઈ ગયા છતાં પણ પોતાના તોફાની પરાક્રમો થી દૂર રહેતા ન હતા. કારણ કે વહાબી તબ્લીગી જમાઅત ના હકીમુલ ઉમ્મત પોતાની આદતો થી મજબૂર હતા, નસે નસ માં મઝાક મસ્તી ભરેલી હતી.

ખૂદ થાનવી સાહેબ નું કથન છે કે “જો કિસી કો ન સુઝતી થી, વોહ હમ દોનો ભાઈયો કો સુઝતી.” આ વાક્ય મુજબ થાનવી સાહેબ ને એક વિચિત્ર શરારત સુઝી. સામાન્ય રીતે થાનવી સાહેબ તોફાન તો કરતા જ હતા, પણ હવે નમાઝ ની હાલત માં પોતાની ‘શરારત’ ની લાયકાત બતાવી રહ્યા છે.

પ્રસંગ નં. ૩

“થાનવી સાહેબે નમાઝ માં હાફિઝને તે થાપ આપી ખડખડાટ હસી પડ્યા અને નમાઝ તોડી નાંખી”

થાનવી સાહેબે નમાઝ માં હાફિઝ સાહેબ ને થાપ ખવડાવી, હસી પડ્યા અને નમાઝ તોડી નાંખવા નું પ્રસંગ ખૂદ થાનવી સાહેબ ના ખાસ ખલીફા પોતાની કિતાબ માં આવી રીતે વર્ણવે છે કે : ---

“ ઔર એક વાકેઆ હિફઝે કલામે મજુદ કે બાદ કા યાદ આયા. એક નાબીના હાફિઝ થે, જિન કો કલામે મજુદ બહુત પુખ્તા યાદ યા. ઔર ઉસકા ઉનકો નાઝ ભી યા. ઉનકો હમરતે વાલા કબ્લે બુલૂગ નવાફિલ મેં કલામે મજુદ સુનાયા કરતે થે. એક બાર રમઝાન શરીફ મેં દિન કો ઉનસે કલામ મજુદ કા હૌર

કહી અને કહી

કર રહે થે. હમરતે વાલા ને ઉનકો હૌર કે વક્ત મુ-ત-નબ્બેહ કર દિયા કિ હાફિઝજી ! મેં આજ તુમકો ઘૌકા દૂંગા ઔર થે ભી બતાએ દેતા હૂં કે ફલાં આયત મેં ઘૌકા દૂંગા. હાફિઝજી ને કહા જાયો ભી, તુમ મુઝે કયા ઘૌકા દે સકતે હો, બડે બડે હાફિઝ તો મુઝે ઘૌકા ન દે સકે. હમરતે વાલા સુનાને કે લિયે ખડે હુઝે ઔર ઘસ આયત પર પહોંચે “ઘન્નમા-અન્તા-મુન્નારૂવ-વ-લે-કૌમિત-હાદ” બહુત તરતીલ કે સાથ પઘલા, જેસા કી રૂકૂઆ કે કરીબ હમરતે વાલા કા મા’મૂલ હૈ. ઉસકે બાદ ઉસસે આગે જબ “અલ્લાહો-યઅલમો” અલ અખ, પઢને લગે તો લફઝે “અલ્લાહો” કો ઘસ તરહ બઢાકર પઢા કે જેસે રૂકૂઆ મેં જા રહે હોં ઔર તકબીર યા’ની અલ્લાહો અકબર કહેને વાલે હોં, બસ હાફિઝ થે સમઝ કર કે રૂકૂઆ મેં જા રહે હોં ફૌરન રૂકૂઆ મેં ચલે ગયે. ઘઘર હમરતે વાલા ને આગે કિરઅત શુરૂ કર દી “યઅલમો-મા-તહમિલો” અલ અખ. અબ ઘઘર હાફિઝજી તો રૂકૂઆ મેં પહોંચે ઔર ઘઘર કિરઅત શુરૂ હો ગઘ. ફૌરન હી હાફિઝજી સીધે હોકર ખડે હુઝે. ઘસ પર હમરતે વાલા કો બે-ઘખ્તિયાર હંસી આ ગઘ ઔર કહકહા માર કર હંસ પડે ઔર હંસી સે ઘસ કદર મગલૂબ હુઝે કિ નમાઝ તોડકર અલગ હો ગયે.”

હવાલો

“અશરફુસ્સવાનેહ”

લેખક : - ખવાજા અઝીઝુલ હસન

પ્રકાશક :- મકતબા તાલીફાતે અશરફિયા, થાના ભવન (યુ.પી.)

ભાગ-૧, બાબ-૫, પેજ નં. ૨૦

થાનવી સાહેબ ને ઈમામ અહમદ ‘રઝા’ મોહદિસે બરેલ્વી રહેમતુલ્લાહ અલયહે ના સહપાઠી હોવા નો પોકળ દાવો કરનારા તત્વો વર્ષનીય પ્રસંગ

થી બોધ ગ્રહણ કરે કે કુરઆન શરીફ ના હાફિઝ થઈ ગયા પછી જ્યારે થાનવી સાહેબ નમાઝ માં ધૌકા બાઝી ની હરકત કરી રહ્યા હતા અને દાઝલ ઉલૂમ માં પ્રવેશ પણ નહોતો મેળવ્યો, ત્યારે ઇમામ અહમદ રઝા મોહલ્લિસ બરેલ્વી 'ઇલ્મે-લદુન્ની' ના વિશાળ સમુદ્ર વડે ઇસ્લામી જગત ના ઇલ્મ થી પ્યાસા લાખો લોકો ની પ્યાસ બુઝાવી રહ્યા હતા.

બંને નાં જીવન પ્રસંગો ઇતિહાસ ની ગવાહી દ્વારા ચકાસવા માં આવશે, તો એ હકીકત મધ્યાહન ના સૂર્ય ની જેમ પ્રકાશિત થઈ જશે કે બન્ને ના એકી સાથે અભ્યાસ કરવા નો પ્રશ્ન જ ઉપસ્થિત થતો નથી.

વર્ષનીય પ્રસંગ દ્વારા થાનવી સાહેબ ના તોફાની માનસ ની પણ ઓળખાણ થાય છે. પ્રથમ તો એ કે, થાનવી સાહેબ પરાક્રમ કરવા નું પહેલે થી જ વિચારી રહ્યા હતા. કે આજે શું પરાક્રમ કરી દેખાડું? મંથન અને મનન પછીજ નિર્ણય કર્યો કે આજે તો મારી શરારત ની કળા ના ઝવેરાતો ને હાફિઝજી ને નમાઝ માં થાપ આપીને ઝળહળતા કરું અને પોતાના નિર્ણય માં સંપૂર્ણપણે સફળ થવા માટે અગાઉ થી જ કુરઆન મજીદ ની આયત ની પસંદગી કરી લીધી.

તે આયત ને તરતીલ થી કેવી રીતે પઢવી કે જેથી હાફિઝ સાહેબ થાપ ખાઈ જાય, તે પણ નક્કી કરી લીધું. પોતાની દગાબાજી ની કળા પર થાનવી સાહેબ ને એટલી હદે વિશ્વાસ હતો કે હાફિઝજી ને ચેતવી પણ દિધા. ફક્ત ચેતવણી જ ન આપી પણ વિગતવાર માહિતી પણ પ્રદાન કરી કે હાફિઝજી! ફલાણી આયત માં થાપ આપીશ.

જેનો અર્થ એ થયો કે થાનવી સાહેબ ને પોતાની થાપવિદ્યા પર અટલ વિશ્વાસ હતો. હાફિઝજી ને પોતાની યાદ શક્તિ પર પૂરો ભરોસો હતો, જેથી જ થાનવી સાહેબ ને પ્રત્યુત્તર માં કહ્યું કે “ જાઓ ભી, તુમ મુઝે કયા ધૌકા દે સકતે હો, બડે બડે હાફિઝ તો મુઝે ધૌકા ના દે સકે” પરંતું હાફિઝ સાહેબ એ હકીકત થી અજાણ હતા કે હું જેને સામી ચેલેન્જ આપી રહ્યો છું તે વ્યક્તિ ધૌકે બાજી ની કળા માં નિપૂર્ણ છે. બહુ ધૌકેબાઝ લોકો ના સરદાર માં તેની ગણના થઈ શકે. પરિણામે હાફિઝજી થાપ ખાઈ ગયા.

હવે, થોડી વાર થાનવી સાહેબ ની ધૌકેબાજી કે જે તેમણે નમાઝ માં કરી, તેના વિશે થોડી ચર્ચા કરીએ. ઇમામ તરીકે થાનવી સાહેબ નમાઝ માં કુરઆન મજીદ ની મુકદ્દસ તિલાવત કરી રહ્યા હતા, પણ ખુશૂઅ અને ખુશૂઅ એટલે એકાગ્રતા નામની પણ નથી, કેમકે મગજ માં તો એકજ વાત ઘુમરી ખાઈ રહી છે કે ક્યારે ફલાણી આયતે પહોંચું અને એને તરતીલ થી પઢી ને હાફિઝજી ને થાપ આપું. કુરઆન ની કિરઅત તો કરી રહ્યા છે, પણ સમગ્ર ધ્યાન એ આયત પ્રત્યે જ કેન્દ્રિત છે કે જે આયત માં હાફિઝજી ને થાપ આપવા ના છે. અંતે... તે આયત ની તિલાવત ની ઘડી પણ આવી પહોંચી. થાનવી સાહેબ સતર્ક બની ગયા. હાફિઝજી ને થાપ આપવા ના પ્રથમ તબક્કા રૂપે તે આયત ને તરતીલ થી એટલે કે એક ખાસ લહેકા થી પઢી કે તે દ્વારા સાંભળનારો અનુમાન કરે કે હવે ઇમામ સાહેબ કિરઅત પુરી કરીને ‘રૂકૂઅ’ માં જવા ની તૈયારી માં છે. ઉપરાંત કુરઆન ની “અલ્લાહો-યઅલમો” વાળી આયત માં “અલ્લાહો” શબ્દ ને ખેંચી ને એવી રીતે પઢી કે જાણે રૂકૂઅ માં જવાનો સંકેત આપી રહ્યા હોય. થાનવી સાહેબ ની પાછળ ઉભેલા હાફિઝ સાહેબ સમજ્યા કે થાનવી સાહેબ રૂકૂઅ માં ચાલ્યા ગયા છે. આજ ઘડી મહત્વપૂર્ણ હતી. અહીં જ થાનવી સાહેબ થાપ આપવા ના હતા. બિચારા હાફિઝજી તો રૂકૂઅ માં ચાલ્યા ગયા અને થાનવી સાહેબે આગળ કિરઅત શરૂ કરી દિધી.

હવે જરા વિચારો! થાનવી સાહેબ ઇમામ તરીકે તો આગળ ઉભા હતા. નમાઝ માં દરેક નમાઝી ની દષ્ટી સજદા ની જગ્યા એ કેન્દ્રિત હોય છે. પાછળ શું થઈ રહ્યું છે તેની તેને જાણ હોતી નથી. પરંતું અહિંયા પ્રશ્ન એ થાય છે કે, થાનવી સાહેબ આગળ થી પાછળ તરફ કઈ રીતે જોઈ રહ્યા હતા કે હાફિઝજી રૂકૂઅ માં ચાલ્યા ગયા છે? સૌ ટકા તેમણે પાછળ ફરી ને જોયું હશે. હવે, જ્યારે હાફિઝજી રૂકૂઅ માં ચાલ્યા ગયા અને થાનવીજી એ આગળ કિરઅત શરૂ કરી દિધી ત્યારે હાફિઝજી ને સમજાયું કે ખરેખર હું થાપ ખાઈ ગયો. આખરે છોકરાએ મને ધૌકો આપી દિધોજ. એટલે તેઓ રૂકૂઅ થી તરતજ કયામ માં આવી ગયા. હાફિઝ સાહેબ ના રૂકૂઅ માં જવાની અને પરત ફરવા ની દરેક પ્રવૃત્તિ થાનવી સાહેબ આગળ ઉભા

કહી અને કહી

હોવા છતાં બરાબર નિહાળી રહ્યા હતા. હવે, જોયું કે પોતાની યુક્તિ સંપૂર્ણ સફળ થઈ એટલે આનંદ વિભોર થઈ ગયા. સફળતા ના આનંદ નો અતિરેક થયો, મન નો હરખ ઉભરાણો અને છલકાણો. પરિણામે ચાલુ નમાઝ માં જોર થી ખડખડાટ હસી પડ્યા. હાસ્ય નો આવેગ પણ એટલો તીવ્ર હતો કે નમાઝ તોડી નાખી.

વહાબી-તબ્લીગી જમાઅત ના હકીમુલ ઉમ્મત થાનવી સાહેબ ની હિકમતે અમલી જુઓ, નમાઝ માં પણ મઝાક-મશ્કરી કરી રહ્યા છે. નમાઝ ઈસ્લામ નો મહત્વ નો સ્થંભ છે. તમામ ઈબાદતો થી નમાઝ ની ઈબાદત સર્વોચ્ચ છે. દરેક મોમીન નમાઝ ની અદબ, માન-મર્યાદા અને સમ્માન જાળવે છે, અરે, ત્યાં સુધી કે ગેર મુસ્લિમો સુધ્યાં નમાઝ નું માન જાળવે છે. ઘણી વખત અનુભવ થયો છે કે ટ્રેન માં પ્રવાસ કરતી વખતે ટ્રેન ના કમ્પાર્ટમેન્ટ માં ઘણા ગેર-મુસ્લિમો પણ સહ પ્રવાસી હોય છે. વાતો ના ગપાટા ચાલતા હોય, મઝાક મસ્તી કરી રહ્યા હોય અને તેવા વાતાવરણ માં નમાઝ નો સમય થાય અને કોઈ મુસ્લિમ પ્રવાસી નમાઝ પઢવા લાગે, તો અન્ય બિન મુસ્લિમ પ્રવાસીઓ શાંત થઈ જશે અને નમાઝ પઢનાર પ્રવાસી ની ઈબાદત માં ખલેલ ના પહોંચે તેનું ધ્યાન રાખશે.

પણ, હાય અફસોસ.....!

વહાબી-તબ્લીગી જમાઅત ના લોકો જેને ‘હકીમુલ ઉમ્મત’ કહેવા માં ગર્વ અનુભવે છે, તે થાનવી ‘નમાઝ’ ની કેવી કુર મશ્કરી કરી રહ્યા છે. નમાઝ ને શરારત કરવા માટે નું મેદાન સમજી રહ્યા છે અને એ પણ ક્યારે? હાકિઝે કુરઆન થઈ ગયા બાદ. જેણે કુરઆન શરીફ ના ત્રીસ પારા પોતાના સીના માં ઉતારેલા, એના હૃદય માં નમાઝ ની અઝમત માટે થોડી જગ્યા પણ નહોતી. શરારત કરવાનું મન થયું તો શરારત નમાઝ માંજ સુઝી અને એ પણ કુરઆન મજીદ ની મુકદ્દસ આયત પઢી ને દગાબાઝી કરવાની યુક્તિ દ્વારા.....!!!

બની શકે કે કોઈ વાંચક ને અગાઊ ના પૃષ્ઠો માં માઝું તે વાક્ય કે જે થાનવી સાહેબ વિષે લખ્યું છે કે “ ધૌકેબાઝ લોકો ના સરદાર માં તેઓની ગણના થઈ શકે” વાંચી ને આંચકો લાગ્યો હોય અને તે વાક્ય ના ગમ્યું ?

કહી અને કહી

હોય, પરંતુ થાનવી સાહેબ દગાબાઝી ની કળા માં કેટલા નિષ્ણાત હતા તે જાણવા માટે થાનવી સાહેબ ના ખાસ ખલીફા ખ્વાજા અઝીઝુલ હસન શું ફરમાવે છે? તે જોઈએ...

“ હઝરતે અકદસ કિસી કામ સે ફારિગ હોતે હી ફૌરન તસ્બીહ સંભાલતે થે ઝૌર બાઝ અવકાત મઝાહન ફરમાતે કે મૈને ઇસ કા નામ “જાલ” રખા હૈ. કયુંકિ ઇસીસે લોગ ફંસતે હૈ”

હવાસો

“ખાતે-મતુરસવાનેહ”

લેખક: ખ્વાજા અઝીઝુલ હસન

પ્રકાશક : મકતબા તાલિફાતે અશરફિયા, થાના ભવન (યુ.પી.)

આવૃત્તી બીજી પે.નં. ૪૮

“તસ્બીહ” ને જાળ કહી તેના દ્વારા લોકો ફસાય છે તેવું કેહનાર થાનવી સાહેબ ની વાણી વિશે કંઈ પણ વિવેચન કરતા પહેલા નીચે વર્ણવેલ પ્રસંગ વાંચવા વિનંતી છે : —

“એક શપ્સ દુરવૈશ યહાં આએ થે મુરીઈં કો ખૂબ સેટીયાં ખિલાઈં હતા કે છે હઝાર કે મકરૂઝ હો ગએ. મુઝે કેહને લગે કે મુઝ કો યેહ ઉમ્મીદ થી કે મુરીઈં સે વુસૂલ હો જાએગા. મગર કુછ બી નહીં હુવા. આપ ફલાં રિયાસત કે પ્રેસીડન્ટ કો સિફારીશ લિખ હૈં કે વોહ ઇતની રકમ કર્જ દે હૈં. મૈં ને લિહાઝ મૈં દબ કર લિખ દિયા, લેકિન ઇસ ખ્યાલ સે કે ઉન પર બાર ન પડે, ઇસ લિયે બ-મસ્લેહત એક ખત ડાક સે લિખ કર રવાના કર દિયા કે ઇસ કિરમ કા ખત અગર કોઇ શપ્સ લાએ તો મેરી તરફ સે ઇસ કો મુહતમ બિશશાન ન સમઝા જાએ. જો મુનાસિબ હો અમલ કિયા જાએગા. અબ ઇસ સૂરત મૈં મેરી તરફ સે ઉન પર કોઇ બાર ન રહેગા. જો ઇનકો મુનાસિબ મા’લૂમ હોગા, વોહ કિયા હોગા.”

કહી અને કહી

હવાસો નં. : ૧

“હુસ્નુલ આઝીઝ”

સંપાદક : હકીમ મોલ્વી મુહમ્મદયૂસુફ બિજલૌરી
પ્રકાશક : મકતબા તાલીફાતે અશરફિયા યાના ભવન (યુ.પી.)
ભાગ-૩, હિસ્સા-૧, કિસ્ત-૧૨, પેજ નં. - ૧૦૨

હવાસો નં. : ૨

“કમાલાતે-અશરફિયા” (પ્રકાશન - ૧૯૯૫)

યાનવી સાહેબ ના કથનો નું સંગ્રહ,
પ્રકાશક : ઇદારા તાલીફાતે અશરફિયા, યાના ભવન (યુ.પી.)
બાબ-૧, મલ્કૂમ-૬૦૩ પે.નં.- ૧૪૨

ઉપરોક્ત ફકરા વિષે કોઈ પણ જાત નું વિવેચન કરતાં પહેલા એક બીજો ફકરો પણ વાંચી જઈએ. જે ઉપર ના ફકરા થી મળતો આવે છે અને દગાબાઝી ની કળા વિષે જ છે. ખૂદ યાનવી સાહેબ પોતાની દગાબાઝી ના પરાક્રમ ને તેમની મજલિસ માં શૈખી સ્વરૂપે, આવી રીતે બ્યાન કરે છે... કે:-

“બા’ઝ લોગ મુઝે મજબૂર કરતે હૈં કિ યે મઝમૂન સિફારિશ કા લિખ દો, મૈં ઉનસે કેહ દેતા હૂં કિ અરખા તુમ ઉસકા મુસલ્લાફા કર લાઓ. મૈં ઉસકી નકલ કર દૂંગા, યુનાંચે વોહ અપની હરબે મન્શા લિખ લાતે હૈં. મૈં ઉસકી નકલ કરકે રવાના કર દેતા હૂં. મગર પીછે સે ફૌરન એક કાર્ડ મૈં લિખકર ડાક મૈં ભેજ દેતા હૂં કિ ફલાં મઝમૂન કા ખત તુમહારે પાસ પહોંચેગા. વોહ મેરા મઝમૂન નહીં હૈ. તુમ ઉસકે મુવાફિક અમલ કો ઝરૂરી ન સમઝના.”

કહી અને કહી

હવાસો નં. ૧

“હુસ્નુલ આઝીઝ”

પ્રકાશક : મકતબા તાલીફાતે અશરફિયા, યાના ભવન
ભાગ-૨, હિસ્સા-૨, કિસ્ત-૧૫, મલ્કૂમ-૧૩૮
પે.નં. ૨૩

હવાસો નં. ૨

“કમાલાતે અશરફિયા”

પ્રકાશક : ઇદારા તાલીફાતે અશરફિયા, યાના ભવન
(પ્રકાશન ઈ.સ. ૧૯૯૫)
બાબ-૨, મલ્કૂમ-૫૦, પેજ નં. ૩૨૫

વાંચક મિત્રો ને નમ્ર વિનંતી કે ઉપરોક્ત ત્રણેય ફકરાઓ ને એક વખત નહીં પણ અનેક વખતે શાંત ચિત્તે વાંચો અને યાનવી સાહેબ ની દંભીવૃત્તિ ને દાદ આપો. “ખાતેમતુસ્સવાનેહ” ના હવાલા થી જે ફકરો રજુ કર્યો છે, તેમાં યાનવી સાહેબ નું કથન “મૈં ને તસ્બીહ કા નામ “જાલ” રખા હૈ, કયૂંકિ ઈસી સે લોગ ફંસતે હૈં” દ્વારા યાનવી સાહેબ ની વૃત્તિ ઉઘાડી પડી રહી છે.

“તસ્બીહ” (માળા) કે જે ઇબાદત નું પ્રતિક છે તેને યાનવી સાહેબ “જાળ” કહીને પોતાની “માયા-જાળ” બિછાવી રહ્યા છે. અને તેનું કારણ યાનવી સાહેબ એ કહી રહ્યા છે કે “ઈસીસે લોગ ફંસતે હૈં” તો શું યાનવી સાહેબ લોકો ને ફસાવવા માટે જ હાથ માં તસ્બીહ રાખીને “આ જા, ફસા-જા” નો વિદ્ પઢતા હતા.

શું તબ્લીગી જમાઅત ના મોટા ભાગ ના મુબલ્લિગો (પ્રચારકો) આ હેતુસર જ દરેક સમયે હાથ માં તસ્બીહ લઈને ફર્યા કરે છે? આજ કારણ છે કે ઈસ્લામી સમાજ ના કરોડો ભલા ભોળા મુસ્લિમો આ લોકો ના ઝભ્ભા,

પાઘડી અને તસ્બીહ જોઈને ધૌકો ખાઈ ગયા અને તેઓની માયાજાળ નો શિકાર બની ને તેઓની સાથે ગુમરાહી ના પંથે ચાલી નિકળયા.

બીજા અને ત્રીજા ફકરા માં ખૂદ થાનવી સાહેબ એકરાર કરે છે કે હું લોકો ને ધૌકો આપું છું અને તેઓની સાથે છેતરપિંડી કરું છું કેમકે એક દુરવેશ છ હઝાર ના કરઝદાર હતા. તેમણે થાનવી સાહેબ ને વિનંતી કરી કે ફલાણા રાજ્ય ના પ્રેસીડન્ટ ને એક ભલામણ પત્ર લખી આપો કે તેઓ મારા કરજ ને ભરપાઈ કરી આપવા ની વ્યવસ્થા કરી આપે. થાનવી સાહેબે દુરવેશ ની વિનંતી નો સ્વિકાર કરીને ભલામણ પત્ર લખી ને દુરવેશ ને હાથોહાથ આપી દિધો. દુરવેશ તો ખુશ થઈ ગયા હશે કે વાહ! કામ થઈ ગયું! હઝરત થાનવી સાહેબ એ માઝું કામ કરી આપ્યું. તે દુરવેશ ખુશી ખુશી થાનવી સાહેબ નો પત્ર લઈને, પ્રવાસ ની તકલીફો વેઠી ને જયારે રિયાસત ના પ્રેસીડન્ટ પાસે ગયા હશે. મન માં આશા નો સમુદ્ર ઉછાળા મારતો હશે કે પત્ર આપતા ની સાથે જ માઝું કામ થઈ જશે.

પણ... એ દુરવેશ ને શું ખબર કે જે પત્ર ને પોતાની ઈચ્છા અને આરજૂ પુરી કરનારો સમજી ને, અમૂલ્ય દસ્તાવેજ ની જેમ સાચવી રહ્યો છે, તે હવે રદી નો કાગળ બની ગયો છે. કારણ કે, જયારે દુરવેશ થાનવી સાહેબ પાસેથી વિદાય થયો કે તરત જ થાનવી સાહેબે પોતાની વિશ્વાસઘાત ની કળા ના કરતબો બતાવ્યા અને પોસ્ટ થી એક કાગળ પ્રેસીડન્ટ સાહેબ પાસે રવાના કરી દિધો કે આ પ્રકાર નો પત્ર લઈને કોઈ પણ માણસ તમારી પાસે આવે તો તે પત્ર ને મહત્વ આપશો નહીં પરંતુ તમને જે યોગ્ય લાગે તેજ કરજો.

વાંચકો વિચારો! તમારા અંતારાત્મા ને પૂછો! જો થાનવી સાહેબે પહેલા થી જ તે કરઝદાર દુરવેશ ને ના કહી દિધી હોત તો એ એક અલગ વાત હતી, પણ થાનવી સાહેબ એક રાજકરણી ની જેમ મોઢે મીઠું અને પીઠે પાઠું એ પ્રકાર નો રોલ ભજવી રહ્યા હતા. દુરવેશ ને ભલામણ પત્ર પોતાના હાથે લખી આપ્યું. હવે તે પત્ર લઈ દુરવેશ મુસાફરી ની યાતનાઓ સાથે પ્રવાસ ખર્ચ અને સમય નો દુર્વ્યય કરી જયારે પત્ર ના સરનામે પહોંચ્યા હશે અને ત્યાં પૈસા મેળવવા ને બદલે પોતે જ ખોટા સિક્કા ની જેમ પાછા ફર્યા

હશે ત્યારે તેઓની શું વલે થઈ હશે? શું આ દગાબાજી અને વિશ્વાસઘાત નથી? શું આ પ્રમાણિકતા છે? શું આ એક મુસલમાન ની કુર મઝાક નથી? શું ઈસ્લામ આવી તાલિમ આપે છે? શું મિલ્લતે ઈસ્લામિયા ના મુજદિદ હોવા નો દાવો કરનાર ના સંસ્કારો આવા હોય છે?

કદાચ થાનવી સાહેબ પ્રત્યે સહાનુભૂતિ રાખનારા વાંચક ના મન માં એવો પ્રશ્ન પણ જન્મી શકે કે તે દુરવેશ થાનવી સાહેબ પાસે પત્ર લખાવવા માટે હઠ લીધી હશે. કંટાળી ને જાન છોડવવા ખાતર થાનવી સાહેબે તેને પત્ર લખી આપ્યો હશે, એટલે પોસ્ટ મારફત અલગ પત્ર લખી જાણ કરી દિધી હશે. પણ...હકીકત તો એ છે કે, થાનવી સાહેબ ની ડબલ પોલિસી વાળા આ પત્ર નો આ એકજ દાખલો નથી. બલ્કે થાનવી સાહેબ નો એવો સિધ્ધાંત અને નિયમ થઈ ગયેલો કે તેઓ ભલામણ પત્ર લખ્યા બાદ તરત જ પોસ્ટ દ્વારા એક અલગ પત્ર લખી ને ભલામણ ના પ્રથમ પત્ર ને રદ બાતલ કરી દેતા કે “ફલાં મજમૂન કા ખત તુમ્હારે પાસ પહોંચેગા વોહ મેરા મઝમૂન નહીં હૈ તુમ ઉસકે મુવાફિક અમલ કો ઝરૂરી ન સમઝના.”

થાનવી સાહેબે વર્ણવેલ વાક્ય માં છેતરપિંડી ના ઘણા રસ્તા નીકળી શકે છે. જે વિશે વિસ્તૃત ચર્ચા થઈ શકે છે પણ વાત લાંબી ન કરતા ફક્ત આજ કહી શકાય કે, મુસલમાન લોકો ને પજવવું, તેઓને તકલીફ પહોંચાડવી, તેઓ ના જાન માલ અને સમય નું નુકશાન કરવું થાનવી સાહેબ માટે એક સામાન્ય બાબત હતી.

થાનવી સાહેબ ના જીવન વૃત્તાંત પર આધારિત કિતાબો માં ઘણી ઘટનાઓ નો ઉલ્લેખ કરવા માં આવેલો છે જેમાં થાનવી સાહેબે પોતે ધૌકેબાજી કરેલી અને લોકો ને પણ દગાબાજી અને છેતરપિંડી ના પાઠ ભણાવેલા છે. ઈન્શા અલ્લાહ તઆલા થાનવી સાહેબ ની ધૌકાબાજી ની ઘટનાઓ પર આધારિત એક કિતાબ પણ લખીશ. જેમાં આ સર્વ પ્રસંગો નો સમાવેશ કરી લેવા માં આવશે. અત્યારે આપણે ફક્ત એ વિષય પર જ ચર્ચા કરવી છે કે શું આલા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા મોહદિસે બરેલ્વી અલયહિર્રહમતો વ રિદવાન અને અશરફઅલી થાનવી એ એકી સાથે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં સાથે અભ્યાસ કરેલો હતો?

કહી અને કહી

આ વિશે અમો એ વાંચક મિત્રો ની સેવા માં ઇતિહાસ ના અનેક પૂરાવા રજૂ કર્યા છે, જેના વાંચન થી એ વાત પૂરવાર થઈ જાય છે કે બન્ને નું એક સાથે અભ્યાસ કરવું શક્ય જ નથી.

જ્યારે, ઇમામ અહમદ રજા મોહદિસે બરેલ્વી નાની વય માં જ અલ્લાહ તબારક વ તઆલા એ અર્પેલી ખૂબીઓ થી પોતાના ઇલ્મ નો સમગ્ર વિશ્વ પાસે એકરાર કરાવી રહ્યા હતા, પોતાના ઇલ્મ, વાણી, વર્તન અને સંસ્કારો દ્વારા મિલ્લતે ઇસ્લામિયા ની ઇલ્મી અને અમલી ખિદમત કરી રહ્યા હતા. ત્યારે થાનવી સાહેબ પોતાના બાળપણ ના મઝાક-મસ્તી અને તોફાની પરાક્રમો માં તોફાની બારકસ ની જેમ વ્યસ્ત હતા. પોતાના બાળપણ ની તોફાની ઘટનાઓ થાનવી સાહેબ ને પોતાના જીવન ના સિત્તેરમાં વર્ષે પણ બરાબર યાદ હતી અને પોતાના બાળપણ ની બાલિશ ઘટનાઓ ને થાનવી સાહેબ પોતાની મહેફિલ માં ખૂબજ ગૌરવ ની સાથે વર્ણવતા હતા.

થાનવી સાહેબ ના કથનો પર આધારિત કિતાબ “અલ-ઈફાદાતુલ-યવમિયા-મિનલ-ઈફાદાતિલ-કવમિયા” માં તા. ૧૭ શવ્વાલુલ મુકર્રમ ૧૩૫૦ સ.હિ. ગુરૂવારે ઝોહર ની નમાઝ બાદ ની થાનવી સાહેબ ની મજલિસ માં થાનવી સાહેબે ખૂદ પોતાના બાળપણ ની અમુક શરારતો નું ખૂબજ ગર્વ સાથે વર્ણન કર્યું છે. તે શરારતો પૈકી ની બે શરારતો (૧) પોતાના ભાઈ ના માથે પૈશાબ કરવા ની શરારત અને (૨) પોતાના વાલિદ ના ખાટલા ના પાયા રસ્સી થી બાંધી દેવા નું વર્ણન વાંચક મિત્રો વાંચી ચુક્યા છે. હવે તેજ શરારતો પૈકીની વધુ બે શરારતો જોઈએ.

પ્રસંગ : - ૪

“થાનવી સાહેબે મસ્જિદ ના નમાઝીઓ ના બુટ-ચપ્પલ છત પર ફેંકી દિધા.”

ખૂદ થાનવી સાહેબ ના શબ્દો માં અક્ષરસઃ રજૂ છે. :-

કહી અને કહી

“એક મર્તાબા મેરઠ મેં મિયાં ઇલાહીબખ્શ સાહબ મહુમ કી કોઠી મેં જો મસ્જિદ હૈ, સબ નમાઝીયોં કે જૂતે જમા કરકે ઉસ કે શામિયાને પર ફેંક દિયે. નમાઝીયોં મેં ગુલ મયા કે જૂતે કયા હુગે. એક શખ્સ ને કહા કી યે લટક રહે હૈં. મગર કિસી ને કુછ ના કહા. યે ખુદ કા ફઝલ થા.બા-ગુબૂદ ઇન હરકતોં કે અગિયત કિસી ને નહીં પહોંચાઇ. વોહી કિસ્સા રહા જૈસા કિ કિસી ને કહા હૈ :-

તુમકો આતા હૈ, ખ્યાર પર ગુસ્સા

હમકો ગુસ્સે પે, ખ્યાર આતા હૈ

યે સબ અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ વર્ના ઐસી હરકતોં પર પિટાઈ હુયા કરતી હૈ.”

હવાલો

“અલ-ઈફાદાતુલ-યવમિયા”

પ્રકાશક : મકતબા દાનિશ દેવબંદ (યુ.પી.)

ભાગ-૨, કિસ્ત-૧૦, મલ્કૂમ-૮૩૭, પેજ નં. ૪૭૫

વર્ણનીય ઘટના માં થાનવી સાહેબે પોતા ના તોફાની પરાક્રમ ના અનુસંધાને કહયું કે “યેહ સબ અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ, વરના ઐસી હરકતોં પર પિટાઈ હુવા કરતી હૈ.” આ વાક્ય થાનવી સાહેબે અલ્લાહ ની ને’મત અને ઇનાયત વ્યક્ત કરવા માટે ઉચ્ચારેલ છે. એટલે કે આવા પરાક્રમો કરવા છતાં માર ના પડયો તે પણ “ઝાલિકા-ફદલુલ્લાહ” એટલે કે અલ્લાહ ની અસીમ કૃપા તરીકે બતાવી રહ્યા છે, જો કે ખૂદ થાનવી સાહેબ પોતે એકરાર કરે છે કે મારું આ પરાક્રમ એવું છે કે તેની સજા રૂપે “ધોલાઈ” (માર પડવો) જરૂરી છે.

પણ...! થાનવી સાહેબ પોતાને ખુદા ની બારગાહ નો મકબૂલ પૂરવાર કરવા માટે એવી ડંફાસ મારે છે કે ખુદા ની બારગાહ ના મકબૂલ બંદાઓ ની

ખુદા હિફાજત કરે છે. વાહ, થાનવી સાહેબ ભૂલી ગયા કે શું ખુદા ની બારગાહ ના નેક અને મકબૂલ બંદાઓ નમાઝીયો ના જૂતાઓ એકઠા કરી છત પર ફેંકી દે છે?

અરે, ખુદા ની બારગાહ નો મકબૂલ બંદો તો મસ્જિદ ના નમાઝીયો ની શક્ય એટલી બિદમત કરવા ની કોશિશ કરશે. નમાઝીયો ના જોડાઓ ની ચોકીદારી કરશે, તેઓના જોડા છત પર ફેંકી તેઓને પરેશાન નહીં કરે. આશ્ચર્ય તો એ વાત નું છે કે વહાબી-દેવબંદી-તબ્લીગી જમાઅત ના હકીમુલ ઉમ્મત થાનવી સાહેબ પોતાના ભુઢાપા ના દિવસો માં પોતાના બચપન ની આ ધૃણાસ્પદ ચેષ્ટાઓ નું વર્ણન કરી ને લોકો ને કયા પ્રકાર ના સંસ્કાર નું શિક્ષણ આપી રહયા છે? બાળપણ માં તો તોફાનો કરેલા પણ હવે વૃધ્ધાવસ્થા માં ડગળી યસકી ગઈ હતી કે પોતાની આવી નાલાયક હરકતો ને ખુદા ની નેમતો તરીકે વર્ણવી રહયા છે?

પ્રસંગ નં. ૫

“થાનવી સાહેબે પોતાના પિતરાઈ મામા ની દાળ ની રકાબી માં કુતરા નું ગલુડીયું નાંખી દિધું”

થાનવી સાહેબ પોતાનું એક વધુ પરાક્રમ વર્ણવી રહયા છે કે :-

“એક સાહબ થે સિકરી કે હમારી સૌતેલી વાલિદા કે ભાઇ, બહોત હી નેક ઔર સાદા આદમી થે. વાલિદ સાહબ ને ઉનકો ઠેકે કે કામ પર રખ છોડા થા. એક મરતબા કમ્સરેટ સે ગરમી મેં ભૂકે ધ્યાસે પરેશાન ઘર આગે ઔર ખાતા નિકાલ કર ખાને મેં મશગુલ હૂએ. ઘર કે સામને બાઝાર હૈ. મેં ને સડક પર સે એક કુત્તે કા પિલ્લા છોટા સા પકડ કર ઘર લાકર, ઉનકી દાલ કી રકાબી મેં રખ દિયા. બેચારે સેટી છોડકર ખડે હો ગએ ઔર કુછ નહીં કહા.”

હવાસો

“અલ-ઇફાદાતુલ-યવમિયા”

પ્રકાશક :- મકતબા દાનિશ દેવબંદ (યુ.પી.)

ભાગ-૨, કિસ્ત-૧૦, મલ્કુમ-૮૩૭, પેજ નં. ૪૭૫

અગાઉ વર્ણન કર્યું તે મુજબ થાનવી સાહેબ ની વાલેદા નું અવસાન સ.હિ. ૧૨૮૫ માં થયેલું અને તે વખતે થાનવી સાહેબ ની વય પાંચ વર્ષ ની હતી. થાનવી સાહેબ ની વાલેદા ના અવસાન બાદ થાનવી સાહેબ ના વાલિદે પુનઃલગ્ન કરેલા. થાનવી સાહેબ ની નવી માં નો એક ભાઈ હતો જે થાનવી સાહેબ ના કથન મુજબ નેક જ નહીં વધારે નેક અને સીધો સાદો માણસ હતો. જેથી એ વાત સ્પષ્ટ થઈ ગઈ કે થાનવી સાહેબ ને પોતાના પિતરાઈ મામા નું કેરેક્ટર બરોબર યાદ હતું અને એ પણ સ.હિ. ૧૩૫૦ સુધી એટલે કે જ્યારે તેઓ સિત્તેર વર્ષ ની વયે પહોંચી ચુકેલા.

આથી પૂરવાર થયું કે “દાળ ની રકાબી માં કુતરા નું કુરકુરીયું” વાળી ઘટના સ.હિ. ૧૨૮૫ ના ઘણા સમય પછી ની છે. કારણ કે જ્યારે થાનવી સાહેબ ની વાલેદા નું અવસાન સ.હિ. ૧૨૮૫ માં થયેલું ત્યારે થાનવીજી ની વય ફક્ત પાંચ વર્ષ ની હતી અને પાંચ વર્ષ ની કોઈ ઘટના થાનવી સાહેબ ને યાદ નહોતી અરે, ત્યાં સુધી કે સગી વાલેદા ની શકલો-સૂરત અને ચહેરો-મહોરો પણ નહીં. (જેનો હવાલો આગળ વર્ણવેલ છે.)

પણ...! અહિંયા આ ઘટના માં થાનવી સાહેબ ને બધુંજ યાદ છે, પોતાના પિતરાઈ મામા સીધા સાદા અને નેક માણસ હતા, બલ્કે તેઓ જે રકાબી માં જમી રહયા હતા અને જેમાં થાનવી સાહેબે કુતરા નું ગલુડીયું નાખેલું હતું અને રકાબી માં દાળ હતી, દાળ સિવાય બીજું કોઈ શાક નહોતું, ઘર ની સામે બઝાર હતું અને એજ બઝાર માંથી થાનવી સાહેબ કુતરા નું ગલુડીયું પકડી લાવ્યા હતા, અને પોતાના પિતરાઈ મામા ની દાળ ની રકાબી માં નાંખ્યું હતું. તે પણ થાનવી સાહેબ ને યાદ હતું કે તેઓના મામા જમવા નું મુકી ને ઉભા થઈ ગયા હતા અને કાંઈ પણ કહ્યું નહતું. આ

બધીજ બાબતો થાનવી સાહેબ ને યાદ હતી. જેનો અર્થ એ થયો કે આ ઘટના સ.હિ. ૧૨૮૫ બાદ ઘણા લાંબા સમય પછી ની છે.

વાંચકો મિત્રો ને વધુ જાણકારી આપવા ના હેતુસર નીચેની વાત તેમની સેવા માં અર્જ કરવા માં આવે છે કે :-

અગાઉ ના પૃષ્ઠી માં વર્ણવેલ પ્રસંગ નં. ૧ કે જેમાં થાનવી સાહેબે પોતાના વાલિદ ના ખાટલા ના પાયા રસ્સી થી બાંધી દેવા ની શરારત ની વાત છે, તેના હવાલા નં. ૧ માં થાનવીજી ના ખલીફા ખ્વાજા અઝીઝુલહસન દ્વારા સંપાદન પામેલી કિતાબ “અશરફુસ્સવાનેહ” ભાગ-૧, પેજ નં.-૨૦ ની ઘટના અક્ષરસઃ વર્ણન કરેલી છે. આ જ ઘટના માટે અન્ય એક પુસ્તક નો પણ હવાલો આપેલ છે, જે હવાલા નં. ૨ તરીકે થાનવી સાહેબ ના કથનો ના સંગ્રહ “અલ-ઈફાદાતુલ-યવમિયા” ભાગ-૨, કિસ્ત-૧૦, મહ્ફૂઝ-૮૩૭, પેજ નં. ૪૭૪ માં રજૂ કરેલ છે. બંને કિતાબો માં વર્ણનીય ઘટના નો સમાન રીતે ઉલ્લેખ કરવા માં આવેલો છે પણ “અલ-ઈફાદાતુલ..” ના ફકરા માં એક વાક્ય વધુ છે અને તે વાક્ય થાનવી સાહેબ ના કથન સ્વરૂપે એ રીતે આલેખવા માં આવેલ છે કે :-

“સહીહ તો યાદ નહીં કે ઉસ હસ્કત પર કોઇ ચપત લગા યા નહીં”

હવાલો

હવાલો ઉપર મુજબ

પોતા ના વાલિદ ની ચારપાઈ ના પાયા રસ્સી થી બાંધી દેવા ની ઘટના થાનવી સાહેબ ની વાલિદા ના અવસાન પછી ની એટલે સ.હિ. ૧૨૮૫ ના પછી ની છે પણ આ ઘટના માં થાનવી સાહેબ ની ચેષ્ટા બદલ “ચપત” (થપ્પડ) પડી કે નહીં? એ થાનવી સાહેબ ને બિલ્કુલ યાદ નહોતું પરંતું પોતાના પિતરાઈ મામા ની દાળ ની રકાબી માં કુતરા નું ગલુડીયું મુકવા ની શરારત બદલ પિતરાઈ મામા એ કોઈ પણ જાતનો ઠપકો આપેલો નહીં એ થાનવી સાહેબ ને બરાબર યાદ છે. જેનો અર્થ એ થયો કે “દાલ કી રકાબી

મેં કુત્રે કા પિલ્લા” વાળી ઘટના સ.હિ. ૧૨૮૫ નાં ઘણા સમય પછી ની છે એટલે કે તે સમય ની છે કે જ્યારે આ’લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા મોહદિસે બરેલ્વી અલૈહિરહમતો રિદવાન ઈલ્મો-હિદાયત ના આફતાબ ની હેસિયત થી ઈસ્લામી જગત માં પ્રકાશી રહયા હતા. આવી, પરિસ્થિતી માં એવો દાવો કરવો કે થાનવીજી એ દેવબંદ માં આ’લા હઝરત ની સંગાથે અભ્યાસ કરલો, એ એક હાસ્યસ્પદ ગપ્પું જ છે.

ઈમામ અહમદ ‘રઝા’ મોહદિસે બરેલ્વી અને અશરફઅલી થાનવી એ દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં એકી સાથે અભ્યાસ કર્યો નથી. આ હકીકત ની દલીલો રૂપે દેવબંદી વિચારસરણી ની માન્યતા પ્રાપ્ત અને આધારભૂત કિતાબો ના કેટલાક હવાલા અત્રે રજૂ કર્યા છે.

ઐતિહાસીક ગવાહી

હાલના સમય ના ધૌકેબાઝ અને ઝુઘા વહાબી કઠમુલ્લાઓ પબ્લિક ને પોતાની માયાજાળ માં ફસાવવા માટે એવો ઝુઘો પ્રચાર કરતાં ફરે છે કે સુન્ની અને વહાબી નો ઝઘડો એ કોઈ દીન ની પાયા ની બાબત નો ઝઘડો નથી પરંતું મૌલાના અહમદ ‘રઝા’ બરેલ્વી અને મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી બન્ને એકી સાથે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં અભ્યાસ કરતા હતા. અભ્યાસકાળ દરમ્યાન આ બન્ને દારૂલ ઉલૂમ ના એકજ ઓરડા માં સાથે રહેતા હતા, અને રસોડા માં એક સાથે જ જમતા હતા પણ તે બંને વચ્ચે સામાન્ય બાબત માં ઝઘડો થઈ ગયો અને મૌલાના અહમદ ‘રઝા’ પઠાણ ખાનદાન ના હતા. પઠાણો ગુસ્સા માં ખૂબ તેજ હોય છે આથી ગુસ્સા માં આવી ને ઈમામ અહમદ ‘રઝા’ એ બદલા ની ભાવના હેઠળ થાનવી સાહેબ પર કુફ્ર નો ફત્વો ચોડી દિધો અને દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ત્યાગી ને બરૈલી જતા રહયાં અને પોતાના જીવન ના અંતઃકાળ સુધી તે ફત્વા ને વળગી રહયા, અને થાનવી સાહેબ અને અન્ય દેવબંદ ના આલિમો ને પણ “કાફિર” જ કહેતા રહયા.

મઆઝલ્લાહ સુમ્મા મઆઝલ્લાહ! હળાહળ ઝુઘ અને બનાવટી ઘટનાઓ થી ભરેલા ઉપરોક્ત કિસ્સા ને એટલી હદે ફેલાવવા માં આવ્યો છે

કે સીધા સાદા મુસલમાનો આ બનાવટી ઘટના ના ફરેબ માં બહુજ સહેલાઈ થી ફસાઈ જાય છે. આ બનાવટી અને ઝુઝાણાઓ થી ભરપૂર કિસ્સા નો અમો એ લાજવાબ દલીલો થી સભર એવો જવાબ આગળ ના પૃષ્ઠો માં આપી દિધો જ છે છતાં વાંચક મિત્રો ની સેવા માં આ ઐતિહાસિક પૂરાવાઓ પણ રજૂ કરીએ છીએ.

સૌથી પહેલા તો એ વાત કે, આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદરઝા મોહકિકે બરેલ્વી અલયહિર્રહમતો વ રિદવાન નું દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં અભ્યાસ કરવું તો શું? પણ આપે પોતાની પૂરી ઝિંદગી માં ક્યારેય 'દેવબંદ' શહેર માં પણ પગ મુક્યો નથી. આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ 'રઝા' એ પોતાના જીવનકાળ દરમ્યાન ખૂબ જ જૂજ મુસાફરીઓ કરેલી છે. બે વખત મક્કા એ મુઅઝઝમા અને મદીના એ મુનવ્વરા ની હાઝરી ના મુબારક સફર સિવાય કલકત્તા, જબલપુર, લખનૌ, મારેહરા, મુંબઈ, દિલ્હી, અહમદઆબાદ (અમદાવાદ) વગેરે ની લાંબી મુસાફરીઓ કરી છે પણ સહારનપૂર જલ્લો અથવા મુઝફ્ફરનગર જલ્લો વગેરે વિસ્તારો તરફ જવાનો ક્યારેય પણ પ્રસંગ નથી બન્યો. હવે, આ પ્રશ્ન ઉદ્ભવી શકે કે, કદાચ એવું બની શકે કે તેઓ પોતાના અભ્યાસકાળ દરમ્યાન અભ્યાસ ના હેતુસર "દેવબંદ" ગયા હોય ?

ઉપરોક્ત શંકા (પ્રશ્ન) નું નિરાકરણ એ છે કે, આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ 'રઝા' અલયહિર્રહમા એ સર્વે વિદ્યાઓ (ઉલૂમે અકલિયા અને નકલિયા) ની પૂર્ણાહુતી બરેલી શરીફ માં જ રહીને કરી છે. અરે, ત્યાં સુધી કે બરેલી ના પણ કોઈ દારૂલ ઉલૂમ કે મદ્રેસા માં પ્રવેશ મેળવી ને અભ્યાસ નથી કર્યો. તમામ વિદ્યાઓ તેમણે પોતાના ઘરે જ રહી ને પોતાના વાલિદે માજિદ બક્રિયતુસ સલ્ફ, આલિમે જલીલ, ફાઝિલે નબીલ, હઝરત અલ્લામા વ મૌલાના મુફતી નકીઅલી ખાન સાહેબ પાસે થી અને તેમની દેખરેખ હેઠળ બીજા ઉસ્તાદો પાસે થી હાંસલ કરેલ છે. આપના ઉસ્તાદો ની સંખ્યા બહુજ જૂજ પ્રમાણ માં છે.

(૧) હઝરત અલ્લામા રઈસુલ મોહકિકીન, મૌલાના નકીઅલી ખાન સાહેબ.

- (૨) હઝરત અલ્લામા મિરઝા અબ્દુલકાદિર બેગ.
- (૩) ખાતિમુલ અકાબીર, હઝરત અલ્લામા સૈયદ શાહ આલેરસૂલ મારેહરવી.
- (૪) હઝરત અલ્લામા સૈયદ શાહ અબૂલહુસૈન અહમદ નૂરી, મારેહરવી.

રહેમતુલ્લાહે તઆલા અલયહિમ અજમઈન

ઇમામ અહમદ 'રઝા' ના અભ્યાસકાળ વખતે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ નું અસ્તિત્વ જ નહોતું

મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી જેવા તોફાની, ફુવડ અને વિદુષક પ્રકૃતિ વાળા ને ઈમામ અહમદ 'રઝા' મોહકિકે બરેલ્વી અલયહિર્રમતો રિદવાન ના સહપાઠી તરીકે સાબિત કરવા માટે વ્યર્થ પ્રયત્નો કરનારા વહાબી કઠમુલ્લાઓ ઈતિહાસ થી તદ્દન કોરા અને અજાણ છે. કારણ કે આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ 'રઝા' મોહકિકે બરેલ્વી ના અભ્યાસ કાળ વખતે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ અસ્તિત્વ માંજ નહોતું આવ્યું. અને તેનું વુજૂદ જ નહોતું. પાછલા પૃષ્ઠો માં વાંચક મિત્રો જોઈ ગયા કે :-

❦ ઈમામ અહમદ 'રઝા' નો જન્મ ૧૦, શવ્વાલ ૧૨૭૨ સ.હિ. માં થયો.

❦ આપે ચાર વર્ષ, ચાર મહીના અને ચાર દિવસ ની વયે પોતાનો અભ્યાસ શરૂ કરેલ, એટલે કે સ.હિ. ૧૨૭૬ નો સફરૂલ મુઝફ્ફર નો મહીનો હતો.

❦ ઈમામ અહમદ 'રઝા' એ સર્વે ઉલૂમે અકલિયા અને નકલિયા ની પૂર્ણાહુતી કરીને, ૧૪ શાબાનુલ મોઅઝઝમ સ.હિ. ૧૨૮૬ ના દિવસે "ઈફતા" ની ગાદી પર બેસી ફત્વો લખવા ની સેવા નો આરંભ કરેલો અને "રઝાઅત" ના વિશે એક મુશ્કેલ સવાલ નો દલીલો થી ભરપૂર જવાબ લખી આપેલો. આપનો

કહી અને કહી

આ પહેલા ફત્વા નો જવાબ જોઈને મોટા મોટા આલિમો આભા બની ગયા હતા.

ટુંક માં.....! સફરૂલ મુજફફર સ.હિ. ૧૨૭૬ થી શાબાનુલ મોઅઝઝમ સ.હિ. ૧૨૮૬ વચ્ચે નો સમય ગાળો આ'લા હઝરત ઇમામ અહમદ 'રઝા' મોહકિકકે બરેલ્વી નો અભ્યાસ કાળ અથવા સ્ટુડન્ટ લાઈફ (Student life)નો સમય રહ્યો.

હવે....., આપણે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ની સ્થાપના અને તેની ચડતી વિશે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ થી પ્રકાશિત થયેલી કિતાબો ના હવાલા જોઈએ.

દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ની શરૂઆત

હવાલો નં. ૧

“સ.હિ. ૧૨૮૩, ઈ.સ. ૧૮૬૬ બરે સગીર કે મુસલમાનોં કે લિયે વોહ મુબારકો મરઉદ સાલ હૈ જુસ મેં શિમાલી હિન્દ કી ઇસ કદીમ તારીખી બસ્તી મેં ઇનકી દીની-વ-ઇલ્મી ઔર મિલ્લી-વ-તહઝીબી ઝિંદગી કી નિશાતે શાનિયા કા આગાઝ હુવા, ૧૫, મોહરમ સ.હિ. ૧૨૮૩ મુતાબિક ૩૦ મઈ ઈ.સ. ૧૮૬૬ બરોઝે પંજશબ્બા, છતે કી કદીમ મસ્જિદ કે ખુલે સેહન મેં અનાર કે છોટે સે દરખત કે સાચે મેં નિહાયત સાદગી કે સાથ કિસી રસ્મી તકરીબ યા નુમાઇશ કે બગૈર દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ કા ઇફતેતાહ અમલ મેં આયા, હઝરત મૌલાના મુલ્લા મુહમ્મદ દેવબંદી (રહ) કો જો ઇલ્મો ફઝલ મેં બુલંદ પાયા આમિલ યે મુદરિસે મુકરર કિયા ગયા, શેખુલ હિન્દ હઝરત મૌલાના મુહમ્મદહસન રહેમતુલ્લાહ અલયહે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ કે વોહ અવ્વલીન શાગિર્દ યે જુહોં ને ઉસ્તાદ કે સામને કિતાબ ખોલી, યેહ અજુબ ઇતેફાક હૈ કે ઉસ્તાદ ઔર શાગિર્દ દોનોં કા નામ મહેમૂદ યા, ઉસ વક્ત રબ્બિરસમાવાતે વલ અર્દ કે ઇલ્તેફાત ઔર

કહી અને કહી

ચશ્મે કરમ પર ભરોસા કરને કે સિવા ઔર કોઇ ઝાહિરી સાગો સામાન ન યા, ઇપ્લાસ વ ખિદમતે દીન ઔર તવક્કુલ અ-લલ્લાહ કે જઝબાત કે સિવા હર સરમાચે સે ઇન હઝરત કા દામન ખાલી યા, યુનાંચે ઇસ બે સરો સામાની કે સાથ ઇફતેતાહ અમલ મેં આયા કે ન કોઇ ઇમારત મૌજૂદ થી ઔર ન તલબા કી જમાઅત, સિર્ફ એક તાલિબે ઇલ્મ ઔર એક ઉસ્તાદ.

હવાલો

“ તારીખે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ” જિલ્દ ૧, સફ્હા ૧૫૫

હવાલો નં. ૨

“દેવબંદ કી ઇસ ઇસ્લામી દર્સગાહ કી ઇબ્તેદા કબ હૂઈ, ઇસ કા જવાબ દેતે હૂયે હમારે મખ્દૂમો મોહતરમ ફાઝિલે ગિસમીચે ક્કર સૈયદ મુહમ્મદ મિયાં સાહબ નાઝિમ જમીઅતેઉલ્મા અપની મશ્હૂર વ મકબૂલ કિતાબ “ઉલ્માચે હિન્દ કા શાનદાર માગી” મેં યેહ ઇસ્કમ ફરમાને કે બાદ કે :-

“૧૫, મોહરમુલ હસમ સ.હિ. ૧૨૮૩ મુતાબિક ઈ.સ. ૧૮૬૭ તકરીબન યૌમે પંજશબ્બા ઇસ્લામી હિન્દ કી તારીખ કા વોહ મુબારક દિન હૈ” આગળ “અનાસે મહમૂદ” વાળી મજેદાર વાર્તા નું વર્ણન યા શબ્દો માં કરે છે કે:-

“તારીખે મઝફૂર પર ચંદ બાખુદા બુખુગોં કા ઇજતેમા હુયા, યલ્લા જમા કિયા ગયા ઔર મસ્જિદે છત્તા કી ફર્શ પર “દરખતે અનાર” કી ટહનીચો કે સાચે મેં મરેસા કા ઇફતેતાહ હુવા.”

હવાલો

“સવાનેહે કાસિમી” લેખક:- સૈયદ મુનાઝિર અહસન ગીલાની
મુદ્રક :- દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ, ભાગ-૨ પે. નં. ૨૧૫

કહી અને કહી

હવાસો નં. ૩

“દફતર મોહરમ સ.હિ. ૧૨૮૩ મેં દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ કી બુનિયાદ કામ હોને કી ખબર આપ (યા'ની મોલ્વી ખલીલ અહમદ અંબેઠવી) કે કાનોં મેં પડી ઔર યેહ ભી સુના કિ સદર મુદરિસ આપકે મામૂં હમરત મૌલાના યા'કૂબ સાહબ કરાર પાએ લિહાગા આપ કી તલબ પર ખેશ આયા ઔર વાલિદૈન કી ઇજાઝત યાહી કે દેવબંદ ભેજ હેં યુનાંયે આપ દેવબંદ તશરીફ લાએ ઔર હમરત મૌલાના મુહમ્મદ યા'કૂબ સાહબ ને આપકે લિયે “કાફિયા” કા સબક તજવીઝ ફરમા કર જમાઅતે કાફિયા મેં શરીફ કર દિયા.”

હવાસો

“તઝકેરતુલ-ખલીલ”

લેખક:- મુહમ્મદ આશિક ઇલાહી મેરહી

પ્રકાશક:- મકતબા અશ-શૈખ મુહલ્લા મુફતી સહરાનપુર (યુ.પી.)

સફા - ૪૦

ઉપર મુજબ ના ત્રણે હવાલાઓ થી સાબિત થયું કે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ની શરૂઆત ૧૫, મોહરમ સ.હિ. ૧૨૮૩ મુજબ ૩૦-મે, ઈ.સ. ૧૮૬૬ ગુરૂવારે છત્તા ની પૂરાણી મસ્જિદ ના ખુલ્લા પટાંગણ માં દાડમના એક નાનકડા ઝાડ નીચે થઈ હતી. ત્યારે ફક્ત એકજ વિદ્યાર્થી અને એકજ ઉસ્તાદ હતા. દારૂલ ઉલૂમ ની કોઈ ઈમારત અથવા બિલ્ડીંગ પણ નહતી કે જેમાં શિક્ષણ દઈ શકાય અને રહેવા ની વ્યવસ્થા હોય અથવા કાયદેસર નો જેને મદ્રસો પણ કહી શકીએ.

૫૪

કહી અને કહી

દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં કુરઆન અને ફરસી કક્ષા નો પ્રારંભ

“ સાલે ગુઝિશ્તા મેં કુરઆન શરીફ ઔર ફરસી વ રિયાઝી કી તા'લીમ કા ઇન્તેઝામ ન હો સકા યા. ઇસ લિયે મકામી ભરયે ઇબ્તદાઈ તા'લીમ ન હોને કી વજહ સે દારૂલ ઉલૂમ સે મુસ્તફીઝ ન હો સકે યે, ઇસ દિક્કત કો રફા કરને કે લિયે દરજઓ કુરઆન ઔર દરજઓ ફરસી વ રિયાઝી કા ઇજરા કિયા ગયા, ઔર દોનોં દરજો મેં એક એક ઉસ્તાદ પાંચ પાંચ રૂપિયે પર મુકરર હુવા,”

હવાસો

“તારીખે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ” ભાગ-૧, પેજ નં. - ૧૬૨

ઉપરોક્ત ફકરા થી પૂરવાર થયું કે સ.હિ. ૧૨૮૪ માં દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં ‘દરજા-એ-કુરઆન’ અને ‘દરજા-એ-ફરસી’ ની શરૂઆત થઈ.

દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ની પહેલી ઇમારત નું ઉદ્ઘાટન

હવાસો નં. ૧

“જલ્સા એ તકરીમી અસનાદ કે બાદ મજમા જામે-મસ્જિદ સે ઉઠકર ઉસ જગહ પહોંચા જહાં દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ કી ઇમારત કી બુનિયાદ રખી જાને વાલી થી, સંગે બુનિયાદ હમરત મૌલાના અહમદઅલી મોહદિસે સહરાનપૂરી કે દસ્તે મુબારક સે રખવાયા ગયા, ઇસ કે બાદ એક એક ઇંટ હમરત નાનોત્વી^{રહે}, હમરત ગંગોહી^{રહે}, હમરત મૌલાના મુહમ્મદ મઝહર નાનોત્વી^{રહે} ને રખી યે નામ તો રૂદાદ મેં મઝફૂર હેં, અરવાહે સલાસા કી રિવાયત મેં મઝીદ દો નામ હમરત મિયાંજી મુન્નેશાહ^{રહે} ઔર હમરત હાજી મુહમ્મદ આબિદ^{રહે} કે ભી લીખે હેં.”

૫૫

કહી અને કહી

હવાસો

“તારીખે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ” ભાગ-૧, પેજ નં. - ૧૮૩

હવાસો નં. ૨

“હમરત મૌલાના મુહમ્મદ યા'કૂબ નાનોત્વી ને તા'મીર કા માદ-એ-તારીખ “અશરફુલ-ઇમારાત” નિકાલા. આઠ (૮) સાલ કી મુદત મેં રૂા. ૨૩,૦૦૦/- કે સર્ફ સે યે ઇમારત “નૌ દરા” કે નામ સે બનકર તૈયાર હુઈ, ઇસ ઇમારત કે દો દરજે હૈં, હર એક દરજે મેં નૌ-નૌ દરવાજે હૈં, ઇસ કા તૂલ ૨૬, ૭૪ ઔર અર્ઝ ૧૨, ૭૪ હૈ, દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ કી યેહ સબ સે પહેલી ઇમારત હૈ.”

હવાસો

“તારીખે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ” ભાગ-૧, પેજ નં. - ૧૮૪, ૧૮૫

હવાસો નં. ૩

“અશરફે ઇમારાત” કે આ'દાદ બ હિસાબ જોમલ ૧૨૯૩ આતે હૈં. સંગે બુનિયાદ ૨-ઝિલહજા ૧૨૯૨ સ.હિ. કો રખા ગયા.”

હવાસો

“તારીખે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ” ભાગ - ૧ પેજ નં. ૧૮૫

ઉપર ના ફકરા થી પૂરવાર થયું કે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ની પહેલી ઇમારત નું ઉદ્ઘાટન ૨ ઝિલ-હજા ૧૨૯૨ સ.હિ. એ થયું. અને એ ઇમારત ની બાંધકામ ની મુદત ને પુરા આઠ (૮) વર્ષ થયા અને એ ઇમારત નું નામ “નૌ-દરા” રાખવા માં આવ્યું.

કહી અને કહી

સ.હિ. ૧૨૯૬ માં દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ને ‘મદ્રેસા’ થી દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ નું નામ મળ્યું

દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ નો દરજજો શરૂઆત માં એક મદ્રેસા નો હતો, અને તેનું નામ “મદ્રેસા-એ-ઈસ્લામી-અરબી-દેવબંદ” હતું. ત્યાર બાદ ૧૨૯૬ સ.હિ. માં તેને દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ નું નામ મળ્યું.

“દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ શુરૂ શુરૂ મેં મદ્રેસા ઇસ્લામી અરબી દેવબંદ કે નામ સે મોસૂમ રહા, દારૂલ ઉલૂમ એક ઇસ્તેલાહી લફ્ઝ હૈ. જિસકા ઇત્લાક ઉમૂમત ઉસ તાલિમગાહ પર હોતા હૈ જુસ મેં જમીયા ઉલૂમે અકલિયા વ નકલિયા કી આ'લા તા'લીમ દી જાતી હો, ઔર ઉલૂમો ફુતૂન કે માહિર અસાતિમા કી જમાઅત તલબા કી તકમીલે ઇત્મો ફત કે લિયે મૌજૂદ હો, દારૂલ ઉલૂમ ઔર યુનિવર્સિટી એક હી મા'ની મેં મુસ્તઅમલ હૈ. ઇસ તારીફ કે લિહાઝ સે તો યેહ મદ્રેસા શુરૂ હી સે દારૂલ ઉલૂમ થા. મગર યેહ લફ્ઝ ઉસ વક્ત તક ઇસ્તેમાલ નહીં કિયા ગયા જબ તક દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ને ઉલૂમે શરમથયા ઔર ઉલૂમે મા'કૂલા કા મુનાસિબ ઔર ઝરૂરી નિસાબ તલબા કો ખત્મ નહીં કરા દિયા. જબ મુલક મેં જા બ જા શાખે કાયમ હો ગઇ ઔર આમ તૌર પર ઉસકી તાલીમ કો મુસ્તનદ માન લિયા ગયા ઔર ઇત્મી હલકો મેં ઉસકી મરકઝિયત તસ્લીમ કી જાને લગી તો યકુમ સફર ૧૨૯૬ સ.હિ. કો જલ્સા-એ-ઇન્શામ કે મૌકા પર હમરત મૌલાના મુહમ્મદ યા'કૂબ નાનોત્વી (રહે) ને અપની તકરીર મેં ફરમાયા કે:-

ખુદાવન્દ કરીમ કા શુક કિસ ઝબાન સે અદા કિયા જાયે કે તેરહવાં સાલ ઇસ મદ્રેસા કા જિસકો દારૂલ ઉલૂમ કહેના બજા હૈ, બખૈર ખૂબી પૂરા હુવા. ઇસ યોડે સે અર્સે મેં ઇસ્લામ ઔર અહલે ઇસ્લામ કો બેશુમાર નફા પહોંચા.”

કહી અને કહી

હવાસો

“તારીખે દારૂલ ઉલૂમે દેવબંદ” ભાગ-૧, પેજ નં. ૧૮૭ અને ૧૮૮

દારૂલ ઉલૂમ માં બહાર ના વિદ્યાર્થીઓ ને રહેવા માટે
રહેઠાણ (Hostel) નું ચણતર, બાંધકામ
સ.હિ. ૧૩૧૬ થી ૧૩૧૮

“ગુઝિશ્તા સાલોં મેં દારૂતલબા કી તા’મીર કે લિયે જો અપીલ
કી ગઘ થી વોહ નતીજા ખેઝ સાબિત હુઈ, નવાબ શાહજહાં
બેગમ વાલીએ ભોપાલ ને દારૂતલબા કી તા’મીર કે લિયે એક
ગિરાંકદ્ર રકમ ઇનાયત ફરમાઈ, રૂદાઈ મેં તા’મીર કી વેહ
તફસીલ બ્યાન કી ગઘ હૈ કે બહુત સે હુજરે તલબા કે લિયે
મદ્રસે કે મુતસીલ એક અલાહિદા ઇલાતે મેં તૈયાર હો ગયે હૈ
જો દારૂતલબા કે નામ સે મોસૂમ હૈ, ઇસ કે ઇલાવા વોહ દરવાઝા
કલાં કે ઉપર ઉસકે ગિર્દો પેશ મેં દફતર ઔર મહેમાન ખાના
વગૈરા કી ઇમારતેં મુકમ્મીલ હો ગઘ હૈ, ઇન પર બારહ હઝાર
રૂપે સર્ફ હુએ હૈ, ઇસ ખુશી મેં મિસ્ત્રી ઔર મજદૂરોં કો શિરીની
બાંટી ગઘ.”

હવાસો

“તારીખે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ” ભાગ - ૧ પેજ નં. ૨૦૬

આ ફકરા થી પૂરવાર થયું કે ૧૩૧૬ સ.હિ. થી ૧૩૧૮ સ.હિ. ના
વચ્ચે જ બહાર ના વિદ્યાર્થીઓ ને રહેવા માટે રહેણાંક “દારૂલ ઇકામા”
એટલે કે છાત્રાલય નું બાંધકામ થયું.

કહી અને કહી

દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં રસોડા (Mess) ની શરૂઆત,
૧૩૨૮ સ.હિ.

દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં બહાર ના વિદ્યાર્થીઓ માટે ખાવા પીવા ની સુવિધા
૧૩૨૮ સ.હિ. સુધી નહતી. જેથી રસોડા ની શરૂઆત કરવા માં આવી.

“દારૂલ ઉલૂમ કે આગાઝ સે અબ તક બૈરની તલબા કે ખાને
કા ઇન્તિઝામ વેહ યા કિ કુછ તલબા કા ખાના શહર મેં મુકરર
હો જતા યા. અહલે શહર હરબે મકદેરત એક હો તાલિબ
ઇલ્મો કે ખાને કી કિફાલત કરતે યે, કુછ તલબા કો દારૂલ
ઉલૂમ દેવબંદ સે ખુર્દો નોશ કે લિયે નકદ વઝીફા દિયા જતા
યા. જુસસે ઇનકો બતૌરે ખૂદ અપને ખાને કા ઇન્તિઝામ કરના
પડતા યા. વેહ દૂસરી સૂરત તલબા કે લિયે બહુત તકલીફ દેહ
ઔર પરેશાનકુન થી. ઇસ લિયે અર્સે સે વેહ ઝરૂરત બ શિદ્દત
મહસૂસ કી જા રહી થી કે તલબા કો નકદ વઝાઈફ કે બજાએ
પકા હુઆ ખાના દિયા જાયે, ઇસ સિલ્સિલે મેં ગુઝિશ્તા ચંદ
સાલોં સે કુર્બો જવાર કે અઝલા સે ગલ્લા ભી બતૌરે ચન્દા
આને લગા યા. યુનાંચે મોહરમ ૧૩૨૮ સ.હિ. સે મતબખ કા
ઇફતેતાહ કિયા ગયા. મતબખ કે કિયામ સે ન સિર્ફ ઇન
તલબા કો સહૂલત હો ગઘ જુનકો નકદ વઝીફા મિલતા યા.
બલકે જો તલબા અપને ખુર્દો નોશ કી ખૂદ કિફાલત કરતે યે
ઉનકે લિયે ભી વેહ આસાની હો ગઘ કે વોહ બ સહૂલત
મતબખ સે કિમતન અપને ખાને કા ઇન્તિઝામ કરલે. જહાં સે
ઇનકો નિહાયત કિફાયત ઔર ઉમદગી કે સાથ મુકરર વક્ત
પર ખાના દસ્તયાબ હો જતા યા.”

હવાસો

“તારીખે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ” ભાગ-૧, પેજ નં. ૨૨૫

વિચાર ની ક્ષણો.....!!!

(“ આ પુસ્તક નો સાર એક નજર માં”)

૧. જન્મ

❧ આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ 'રજા' ૧૦, શવ્વાલ - ૧૨૭૨ સ.હિ.

❧ મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી ૫, રબીઉસ્સાની - ૧૨૮૦ સ.હિ.

૨. અભ્યાસ ની શરૂઆત

❧ આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ 'રજા' સફર નો મહીનો - ૧૨૭૬ સ.હિ.

❧ મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી ઝિલ્કાદ નો મહીનો - ૧૨૮૫ સ.હિ.

૩. અભ્યાસ ની પૂર્ણાહુતી

❧ આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ 'રજા' ૧૪, શાબાન - ૧૨૮૬ સ.હિ.

❧ મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી ૧૩૦૧ સ.હિ. ની શરૂઆત માં

નોટ: ઈમામ અહમદ 'રજા' મોહકિકે બરેલ્વી એ ૧૨૮૬ સ.હિ. માં સર્વે ઉલૂમે અકલિયા અને નકલિયા ની પૂર્ણાહુતિ કરી ને ઈફતા ની ગાદી સંભાળી લીધી હતી. ત્યારે મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી ફકત છ (૬) વર્ષ ના બાળક હતા. વધુ માં જયારે થાનવી સાહેબે ૧૩૦૧ સ.હિ. માં દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ થી પોતાનું શિક્ષણ પુરૂ કર્યું ત્યારે આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ 'રજા' ના ઈલ્મ ની પૂર્ણાહુતિ ને (૧૫) પંદર વર્ષ નો લાંબો ગાળો થઈ ચુકેલો.

૪. દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ની સ્થાપના

❧ દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ની સ્થાપના ૧૫, મોહર્રમ - ૧૨૮૩ સ.હિ. માં “છતા” મોહલ્લા ની પુરાની મસ્જિદ ના દાડમ ના ઝાડ નીચે એક વિદ્યાર્થી અને એક શિક્ષક થી થઈ હતી.

❧ ત્યારે ઈમામ અહમદ 'રજા' બરેલી શરીફ માં પોતા ના ઘરે મહાન ઉસ્તાદો થી ઉચ્ચ દરજજા ની છેલ્લી તા'લીમ લઈ રહ્યા હતા.

૫. દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ની પહેલી ઇમારત ની સ્થાપના

❧ દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ની પહેલી ઇમારત ની સ્થાપના ૨, ઝિલ્હજજા ૧૨૮૨ સ.હિ. માં થઈ અને આઠ (૮) વર્ષ ના સમય પછી એટલે કે ૧૩૦૦ સ.હિ. માં “નો-દરા” નામ ની પહેલી ઇમારત નું બાંધકામ પુરૂ થયું.

❧ ત્યારે ઈમામ અહમદ 'રજા' મોહકિકે બરેલ્વી મુફતી બની ને, ધાર્મિક ઇસ્લામિક સેવાઓ આપી રહ્યા હતા તે વાત ને ચૌદ (૧૪) વર્ષ નો સમય ગાળો વિતી ચુક્યો હતો.

૬. દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ ની હોસ્ટેલ નું બાંધકામ

❧ બહાર ના વિદ્યાર્થીઓ ના રહેવા માટે દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં હોસ્ટેલ ના બાંધકામ ની શરૂઆત ૧૩૧૬ સ.હિ. માં થઈ અને તેની પૂર્ણાહુતિ ૧૩૧૮ સ.હિ. માં થઈ.

❧ ત્યારે આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ 'રજા' મોહકિકે બરેલ્વી ના ઉલૂમે અકલિયા અને નકલિયા ની પૂર્ણાહુતિ ને બત્રીસ (૩૨) વર્ષ નો લાંબો સમય ગાળો પસાર થઈ ચુકેલો.

૭. દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં રસોડા ની શરૂઆત

❧ દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં અભ્યાસ કરતાં બહાર ના વિદ્યાર્થી જેઓ હોસ્ટેલ માં રહેતા હતા તેઓ ના ખાવા પીવા ની વ્યવસ્થા માટે રસોડા ની

શરૂઆત ૧૩૨૮ સ.હિ. માં થઈ.

ત્યારે આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ 'રઝા' મોહકિકકે બરેલ્વી "મુજદ્દિદે આઝમ" ની શાન થી સમગ્ર ઈસ્લામી જગત ના પ્રિય બની ચુક્યા હતા, અને તેઓ ઈલ્મો ઈરફાન ના સૂર્ય બની ને ચમકી રહ્યા હતા, તેઓ ના વિદ્યાર્થી જીવન ને સમાપ્ત થયે બેતાલીસ (૪૨) વર્ષ નો સમય ગાળો પસાર થઈ ચુક્યા હતા.

હવે....., પ્રિય વાંચક મિત્રો ની સેવા માં નમ્ર અપીલ છે કે ઈમામ અહમદ 'રઝા' મોહકિકકે બરેલ્વી અને મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં સહપાઠી હતા, અને એકજ વર્ગ માં હોવા ની સાથોસાથ હોસ્ટેલ માં એકી સાથે રહેતા હતા અને રસોડા માં સાથે જમતા હતા. આ એક એવું ઘોર અસત્ય છે કે જેના દ્વારા ઈતિહાસ ને પણ વિકૃત બનાવવા ની ધૂણાસ્પદ ચેષ્ટા છે.

પોતાના બાતિલ અકીદાઓ પર ઈમામ અહમદ 'રઝા' મોહકિકકે બરેલ્વી ના ઈલ્મ ની પકડ ઢીલી કરવા ની નેમ હેઠળ આજ ના યુગ ના મુનાફિકો પબ્લિક માં એવી વાતઓ ફેલાવી રહ્યા છે કે આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ 'રઝા' મોહકિકકે બરેલ્વી અને મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ માં એકી સાથે અભ્યાસ કરતાં હતાં, સાથે ખાતા પીતા અને સાથે રહેતા હતા અને અભ્યાસકાળ દરમ્યાન બંને વચ્ચે ઝઘડો થઈ ગયો. આથી, આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ 'રઝા' બરેલ્વી એ અશરફઅલી થાનવી અને દેવબંદ ના બીજા મોટા આલિમો પર "કાફિર હોવાનો" ફતવો ચોડી દિધો અને અભ્યાસ અધુરો મુકી ને બરેલી પરત ચાલ્યા ગયા. આજ સુન્ની અને દેવબંદીઓ વચ્ચે ના ઝઘડા નું મૂળ કારણ છે.

પણ, જો દેવબંદી વિચારસરણી ના માન્યતા પ્રાપ્ત પુસ્તકો નો અભ્યાસ કરવા માં આવે તો ઈતિહાસ ના અજવાળા માં આ હકીકત મધ્યાહ્ન ના સૂર્ય ની જેમ પ્રકાશિત થઈ સામે આવી જશે કે...

"થાનવી સાહેબ નું ઈમામે અહમદ 'રઝા' ની સાથે અભ્યાસ કરવું તે એક અશક્ય કલ્પના છે કારણ કે જ્યારે ઈમામ અહમદ 'રઝા' દીની વિદ્યાઓ

ને સંપૂર્ણ પણે હાંસલ કરી, એક મહાન મુફતી ની હૈષિયત થી દીને ઈસ્લામ ની તન મન થી સેવા કરી રહ્યા હતા ત્યારે થાનવીજી તદ્દન અભણ હતા અને અજ્ઞાનતા ના અંધારાઓ માં ભટકી રહેલા હોવા થી એવી હરકતો આચરતા હતા કે જેને જોઈને એક જાહિલ, અરે,... ફુટપાથિયા મવાલી નું માથું પણ શરમ થી ઝુકી જાય. ઉદાહરણ તરીકે

(૧) થાનવી સાહેબે પોતાના પિતા ના ખાટલા ના પાયા રસ્તી વડે બાંધી દિધા, જેથી ખાટલા વરસાદ ના પાણી થી પલળી ગયા.

(૨) થાનવી સાહેબે પોતાના ભાઈ ના માથે મુત્ર નો ઘોઘ કરેલો.

(૩) મિયાં ઈલાહી બખ્શ ની મસ્જિદ માં નમાઝીયો ના બૂટ ચંપલ મસ્જિદ ના શામિયાના (મંડપ) પર નાંખી દિધા.

(૪) થાનવી સાહેબે પોતાના પિતરાઈ મામા ની દાળ ની રકાબી માં કૂતરા નું ગલૂડીયું નાંખી દિધું.

શું હજુ પણ આ દાવો છે કે ઈમામ અહમદ 'રઝા' મોહકિકકે બરેલ્વી અને મોલ્વી અશરફઅલી થાનવી એક સાથે અભ્યાસ કરતા હતાં? કદાપી પણ નહીં, આ બન્ને નું સાથે અભ્યાસ કરવું કોઈ પણ સંજોગો માં શક્ય જ નથી. પરંતુ સાથે ભણવા નો તો પ્રશ્ન પણ ઉપસ્થિત થતો નથી.

અંતે ફક્ત એટલું જ કહેવા નું કે

ન તુમ સદમે હમ્ને દેતે, ન હમ ફરિયાદ યું કરતે
ન ખુલતે રાઝ સરબસ્તા ના યું રૂસ્વાઈયાં હોર્તી.

તારીખ : ૫ - રમઝાનુલ મુબારક
૧૪૧૭ સ. હિ.

પ્રમાણ : ૧૫ - જાન્યુઆરી
ઈ.સ. ૧૯૯૭ સોમવાર

ખાનકાહે બરકાતીયા મારેહરા
મુકદ્દસા અને ખાનકાહે રઝવિથ્યા
નૂરીયા બરેલી શરીફ નો અદના
સવાલી
અબ્દુસ્સત્તાર હમદાની "મસ્જૂફ"
બરકાતી - નૂરી

બિદઅત.... બિદઅત..... અને બિદઅત જ્યાં જુઓ ત્યાં બિદઅતોજ દેખાઈ રહી છે, જેને જુઓ તે બિદઅતમાં સીધી કે આડકતરી રીતે સંકડાયેલો છે. પણ..... 'બિદઅત' એટલે શું ? બિદઅત ની સાચી વ્યાખ્યા શું છે ? બિદઅતો ના કેટલા પ્રકાર છે ? બિદઅત ને પ્રચલિત કરનાર માટે ઈસ્લામમાં શું હુકમ છે ? બિદઅતો ના કારણે મિલ્લતે ઈસ્લામીયા ઉપર શી અસર થઈ છે ? સીધી અને આડકતરી રીતે આપણે કેટલી અને કયા કયા પ્રકારની 'બિદઅતો' થી સંકળાયેલા છીએ ?.....તેની વિસ્તૃત માહિતી મેળવવી 'અતિ આવશ્યક' છે. માટે જ.....

મુનાઝિરે એહલે સુન્નત, માહિરે રઝવીયાત,
અલ્લામા અબ્દુસ્સત્તાર હમ્દાની 'મસ્દૂફ' (બરકાતી, નૂરી)ની લખેલ કિતાબ

બિદઅત અને બરૈલી ? (ગુજરાતી/ઉર્દુ)

આજે જ અચૂક મંગાવો.

:: પ્રકાશક ::

મરકઝે એહલે સુન્નત બરકાતે રઝા, પોરબંદર.

ફોન : (૦૨૮૬) ૨૨૨૦૮૮૬

મૌત દરેક જીવ માટે નિશ્ચિત છે....

- ◆ સકરાત, મૌત, મૈયતનું ગુસ્લ, કફન, દફન એ બાબતો દરેક મો'મિન માટે અનિવાર્ય છે.
- ◆ ઉપરોક્ત બાબતોને ઈસ્લામી શરીઅત મુજબ સમજવું અને અદા કરવું જરૂરી છે.
- ◆ મૈયતને સ્પર્શતા દરેક મસાઈલની વિસ્તૃત જાણકારી મેળવવા માટે આજે જ મંગાવો.

'મો 'મિન કી અજલ' (ઉર્દુ/ગુજરાતી)

લેખક : મુનાઝિરે એહલે સુન્નત, માહિરે રઝવીયાત,
અલ્લામા અબ્દુસ્સત્તાર હમ્દાની 'મસ્દૂફ' (બરકાતી, નૂરી)
પ્રાપ્તિ સ્થાન : મરકઝે એહલે સુન્નત બરકાતે રઝા, પોરબંદર.